

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2011. október 26.*

A T-436/09. sz. ügyben,

Julien Dufour (lakóhelye: Jolivet [Franciaország], képviselik: I. Schoenacker Rossi és H. Djeyaramane ügyvédek)

felperesnek,

támogatják:

a **Dán Királyság** (képviselek: B. Weis Fogh és S. Juul Jørgensen, meghatalmazotti minőségben),

a **Finn Köztársaság** (képviselek kezdetben: J. Heliskoski, H. Leppo és M. Pere, később: J. Heliskoski és H. Leppo, meghatalmazotti minőségben)

* Az eljárás nyelve: francia.

és

a **Svéd Királyság** (képviselik: A. Falk, K. Petkovska és S. Johannesson, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó,

az **Európai Központi Bank (EKB)** (képviselik kezdetben: K. Laurinavicius és S. Lambrinoc, később: S. Lambrinoc és P. Embley, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

támogatja:

az **Európai Bizottság** (képviselik: J.-P. Keppenne és C. ten Dam, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó,

egyfelől az EKB Igazgatósága azon határozatának megsemmisítése iránti kérelem, amelyet az EKB elnöke a 2009. szeptember 2-i levelével közölt a felperessel, és amelyben elutasította a felperes által benyújtott, az EKB-nak az alkalmazottak felvételével és mobilitásával kapcsolatos jelentései készítését lehetővé tévő adatbázisokhoz való hozzáférés iránti kérelmet, másfelől arra irányuló kérelem, hogy a Törvényszék

kötelezze az EKB-t arra, hogy biztosítson hozzáférést a felperesnek a szóban forgó adatbázisokhoz, végül a felperes által a hozzáférés iránti kérelme megtagadása miatt állítólagosan elszenvedett kár megtérítése iránti kérelem tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (harmadik tanács),

tagjai: Czúcz O. elnök, I. Labucka és D. Gratsias (előadó) bírák,

hivatalvezető: Nagy V. tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2011. június 7-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

Jogi háttér

- ¹ Az Európai Központi Bank (EKB) dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférést az Európai Központi Bank 2004. március 4-i 2004/258/EK határozata (HL L 80., 42. o.;

magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 5. kötet, 51. o.) szabályozza. Az említett határozat 2., 3., 4., 6., 7., 8. és 9. cikke a következőképpen rendelkezik:

„2. cikk

Hozzáférésre jogosultak és hatály

Bármely uniós polgár, valamint valamely tagállam területén lakóhellyel, illetve székhellyel rendelkező természetes vagy jogi személy jogosult az EKB dokumentumaihoz hozzáférni az e határozatban meghatározott feltételek és korlátozások szerint.

[...]

3. cikk

Fogalommeghatározások

E határozat alkalmazásában:

- a) »dokumentum« és »EKB dokumentum«: az adathordozótól (papír, elektronikus forma vagy hang-, kép- vagy audiovizuális felvétel) függetlenül, az EKB által készített vagy az EKB birtokában lévő és annak politikáival, tevékenységeivel és döntéseivel kapcsolatos adattartalom; [...]

4. cikk

Kivételek

(1) Az EKB megtagadja az adott dokumentumhoz való hozzáférést, ha a nyilvánosságra hozatal veszélyeztetné [helyesen: a hozzáférhetővé tétel sértené] az alábbiakat:

a) a közérdek tekintetében:

- az EKB döntéshozó szervei eljárásainak titkossága,
- a Közösség vagy valamely tagállam pénzügyi, monetáris vagy gazdaságpolitikája,
- az EKB vagy a[...] [nemzeti központi bankok] belső pénzügyei,
- az euróbankjegyek sértetlenségének védelme,
- közbiztonság,
- nemzetközi pénzügyi, monetáris vagy gazdasági kapcsolatok;

b) az egyén magánszférájának és becsületének [helyesen: integritásának] védelme, különösen a személyes adatok védelmére vonatkozó közösségi joganyagnak megfelelően;

c) a közösségi jog alapján védett információ titkossága.

(2) Az EKB megtagadja az adott dokumentumhoz való hozzáférést, ha a nyilvánosságra hozatal veszélyeztetné [helyesen: hozzáférhetővé tétel sértené] az alábbiak védelmét:

- természetes vagy jogi személy kereskedelmi érdekei, beleértve a szellemi tulajdont is;
- bírósági eljárások és jogi tanácsadás [helyesen: jogi vélemények],
- ellenőrzések, nyomozati cselekmények [helyesen: vizsgálatok] és könyvvizsgálatok célja,

kivéve, ha a nyilvánosságra hozatalhoz [helyesen: hozzáférhetővé tételhez] nyomós közérdek fűződik.

(3) Az EKB-n belüli vagy az [nemzeti központi bankokkal] való tárgyalások és előzetes konzultációk részét képező, belső használatra rendelt, véleményeket tartalmazó dokumentumokhoz való hozzáférést elutasítják [helyesen: hozzáférést meg kell tagadni] a döntés meghozatalát követően is, kivéve, ha a nyilvánosságra hozatalhoz [helyesen: hozzáférhetővé tételhez] nyomós közérdek fűződik.

(4) A harmadik személyek dokumentumait illetően az EKB köteles az érintett harmadik személlyel konzultálni annak megállapítása érdekében, hogy az e cikkben felsorolt valamely kivétel alkalmazható-e, kivéve ha egyértelmű, hogy a dokumentum nyilvánosságra hozható [helyesen: hozzáférhetővé tehető, illetve nem tehető hozzáférhetővé].

(5) Ha a kivételek bármelyike a kért dokumentumnak csak bizonyos részeit érinti, a dokumentum fennmaradó részeit közzé kell tenni [többi része hozzáférhetővé tehető].

(6) Az e cikkben megállapított kivételek csak azon időtartam alatt érvényesek, amely alatt a védelem a dokumentum tartalma alapján indokolt. A kivételek legfeljebb egy 30 éves időtartam alatt érvényesek [helyesen: legfeljebb 30 évig alkalmazhatók], kivéve ha az EKB Kormányzótanácsa kifejezetten másképp rendelkezik. A magánszférára vagy a kereskedelmi érdekekre vonatkozó kivételek hatálya alá eső dokumentumok esetében a kivételek ezen időtartam elteltét követően is alkalmazhatók.

[...]

6. cikk

Kérelmek

(1) A dokumentumhoz való hozzáférés iránti kérelmeket írásban kell benyújtani az EKB-hoz, ideértve az elektronikus formát is, az Unió hivatalos nyelveinek valamilyiken és megfelelő pontossággal ahhoz, hogy az EKB a dokumentumot azonosítani tudja. A kérelmező nem köteles megindokolni a kérelmet.

(2) Ha a kérelmet nem eléggé pontosan fogalmazták meg, az EKB felkéri a kérelmezőt, hogy pontosítsa a kérelmet, és ennek során a kérelmező számára segítséget nyújt.

(3) Ha a kérelem jelentős számú vagy nagyon nagy terjedelmű dokumentumra vonatkozik, az EKB nem hivatalos úton tárgyalhat a kérelmezővel a megfelelő [helyesen: méltányos] megoldás megtalálása érdekében.

7. cikk

Első kérelmek elbírálása

(1) A dokumentumhoz való hozzáférés iránti kérelmet haladéktalanul el kell bírálni. A kérelmezőnek átvételi elismervényt kell küldeni. Az EKB titkárságáért és nyelvi szolgálataiért felelős főigazgató a kérelem iktatásától vagy a 6. cikk (2) bekezdésével összhangban kért pontosítás kézhezvételétől számított 20 munkanapon belül vagy engedélyezi a kért dokumentumhoz való hozzáférést és a 9. cikknek megfelelően ezen időtartamon belül biztosítja a hozzáférést, vagy írásbeli, indoklással ellátott válaszban teljesen vagy részlegesen elutasítja a kérelmet, továbbá tájékoztatja a kérelmezőt arról a jogáról, hogy e cikk (2) bekezdésének megfelelően megerősítő kérelmet nyújthat be.

(2) Teljes vagy részleges elutasítás esetén a kérelmező az EKB válaszána kézhezvételétől számított 20 munkanapon belül megerősítő kérelmet nyújthat be, amelyben az EKB Igazgatóságát az EKB álláspontjának felülvizsgálatára kéri. Amennyiben az EKB nem válaszol az első kérelem elbírálására irányadó 20 napos határidőn belül, a kérelmező megerősítő kérelem benyújtására jogosult.

(3) Kivételes esetekben, például amikor a kérelem jelentős számú vagy nagyon nagy terjedelmű dokumentumra vonatkozik, illetve harmadik féllel való konzultáció szükséges, az EKB az (1) bekezdésben előírt határidőt 20 munkanappal meghosszabbíthatja, feltéve hogy a kérelmezőt erről előzetesen értesítette, és az értesítés részletes indoklást tartalmaz.

(4) Az (1) bekezdés nem alkalmazható abban az esetben, amennyiben rendkívül sok vagy megalapozatlan kérelmet nyújtanak be, különösen ha azok ismétlődő jellegűek.

8. cikk

Megerősítő kérelmek elbírálása

(1) A megerősítő kérelmet haladéktalanul el kell bírálni. Az Igazgatóság az ilyen kérelem kézhezvételétől számított 20 munkanapon belül vagy engedélyezi a kért dokumentumhoz való hozzáférést és a 9. cikknek megfelelően biztosítja a hozzáférést, vagy írásbeli, indoklással ellátott válaszban teljesen vagy részlegesen elutasítja a kérelmet. Teljes vagy részleges elutasítás esetében az EKB tájékoztatja a kérelmezőt a Szerződés 230. és 195. cikke szerint nyitva álló jogorvoslatokról.

(2) Kivételes esetekben, például amikor a kérelem jelentős számú vagy nagyon nagy terjedelmű dokumentumra vonatkozik, az EKB az (1) bekezdésben előírt határidőt 20 munkanappal meghosszabbíthatja, feltéve hogy a kérelmezőt erről előzetesen értesítette, és az értesítés részletes indoklást tartalmaz.

(3) Elutasításnak minősül, ha az EKB nem válaszol az előírt határidőn belül, amely arra jogosítja a kérelmezőt, hogy bírósági eljárást indítson az intézménnyel szemben és/vagy panasszal forduljon az európai ombudsmanhoz a Szerződés 230. és 195. cikke alapján.

9. cikk

Hozzáférés a kérelem alapján

(1) A kérelmező helyszíni betekintés vagy másolat kézhezvétele útján ismerheti meg az EKB által hozzáférhetővé tett dokumentumokat, beleértve adott esetben az elektronikus másolatot is. A másolatok elkészítésének és elküldésének költsége a kérelmezőre áthárítható. Ez a díj nem haladhatja meg a másolatok elkészítésének és elküldésének tényleges költségét. Ingyenes a helyszíni betekintés, a 20 db A4-es méretű oldalnál kevesebb másolat, és a közvetlen hozzáférés elektronikus formában.

(2) Ha a dokumentumot az EKB már megismerhetővé tette és az könnyen hozzáférhető, az EKB a dokumentumokhoz való hozzáférés biztosításának kötelezettségét úgy is teljesítheti, hogy tájékoztatja a kérelmezőt a kért dokumentumhoz való hozzáférés módjáról.

(3) A dokumentumokat a meglévő változatban és formában kell közzétenni (beleértve az elektronikus vagy az alternatív formákat is), a kérelmező igényei szerint.”

² Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi

rendelet (HL L 145., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 331. o.)
3. cikkének a) pontja és 11. cikke így fogalmaz:

„3. cikk

Meghatározások

E rendelet alkalmazásában:

- a) »dokumentum«: az adathordozótól (papír, elektronikus forma vagy hang-, kép- vagy audiovizuális felvétel) függetlenül, az intézmény feladatkörébe tartozó politikára, tevékenységre és döntéshozatalra vonatkozó ügyel kapcsolatos adattartalom;

[...]

11. cikk

Nyilvántartások

(1) Az e rendelet alapján a polgárokat megillető jogok megvalósulása érdekében minden intézmény nyilvános hozzáférést biztosít a dokumentumok nyilvántartásához. A nyilvántartáshoz való hozzáférést elektronikus formában kell biztosítani. A dokumentumokra való hivatkozásokat haladéktalanul fel kell venni a nyilvántartásba.

(2) Az egyes dokumentumokra nézve a nyilvántartás tartalmaz hivatkozási számot (beleértve adott esetben az intézményközi hivatkozást is), a dokumentum tárgyát és/vagy a dokumentum tartalmának rövid leírását, valamint a dokumentum kézhezvételének, összeállításának vagy nyilvántartásba vételének időpontját. A hivatkozás oly módon történik, hogy az ne sértse a 4. cikkben szereplő érdekek védelmét.

Az intézmények haladéktalanul meghozzák a nyilvántartás létrehozásához szükséges intézkedéseket; a nyilvántartás működése megkezdésének legkésőbbi időpontja 2002. június 3.”

A jogvita előzményei

- 3 A felperes, Julien Dufour szociológia szakos PhD hallgató, aki a következő címmel készít értekezést: „Egy pénzügyi intézmény hatalmának szociogenezise: az [EKB] esete]”.
- 4 A 2009. május 28-i elektronikus levélben a felperes hozzáférést kért az EKB-tól egyrészt az EKB-nak az alkalmazottak felvételével és mobilitásával kapcsolatos jelentéseihez (a továbbiakban: jelentések), másrészt „az adatbázisokhoz, amelyek a jelentések statisztikai analízisének alapjául szolgáltak”.
- 5 A 2009. július 23-i levelében az EKB arról tájékoztatta a felperest, hogy biztosítja számára a jelentésekhez való részleges hozzáférést. A jelentések elkészítésénél alapjául szolgáló adatbázisok esetében azonban az EKB elutasította a felperes hozzáférés iránti kérelmét azzal az indokkal, hogy az adatbázisok „jellegükönél fogva” nem képezik részét a dokumentumra vonatkozóan a 2004/258 határozat 3. cikke a) pontjában szereplő meghatározásnak, és hogy egyáltalán nem létezik olyan önálló dokumentum, amelyhez a felperesnek a kérelme alapján hozzáférést lehetne biztosítani.

- 6 A 2009. augusztus 9-i levelével a felperes a 2004/258 határozat 7. cikkének (2) bekezdése alapján megerősítő kérelmet terjesztett elő azon adatbázishoz való hozzáférés iránt, amelyre az első kérelme is vonatkozott. A megerősítő kérelemben lényegében úgy érvelt, hogy ellentétben az EKB 2009. július 23-i levelében szereplő állásponttal az adatbázisok a 2004/258 határozat értelmében vett dokumentumnak minősülnek. A felperes szerint „nem kétséges az a tény, hogy a kért adatok valójában az EKB által készített, elektronikus formában (»adatbázisként«) tárolt adattartalmat képeznek”. A felperes egyébiránt kifejtette, hogy nem kérte névvel ellátott adatok közlését, és a kérelme csak a jelentések elkészítésének alapul szolgáló adatbázisokra vonatkozott a személyi állomány érintett tagjainak „neveit és keresztnéveit tartalmazó oszlopok nélkül”.
- 7 Az EKB Igazgatósága a határozatában – amelyet a felperessel az EKB elnökének 2009. szeptember 2-i levelében közöltek (a továbbiakban: megtámadott határozat) – elutasította a felperes megerősítő kérelmét. Az elutasítás indokolása a következőket tartalmazza:

„a jelentések kidolgozásához használt elektronikus adatbázisokat [...] nem lehet az Európai Központi Bank dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló [2004/258] határozat értelmében vett dokumentumnak tekinteni, amennyiben ezen adatbázis nyomtatott változatai (amelyek a »dokumentum« meghatározása alá tartoznának) nem léteznek önálló dokumentumként. Következésképpen az Ön kérelmének nem lehet eleget tenni egyszerűen egy nyomtatott vagy elektronikus formájú másolattal. Az Ön kérelme megválaszolásához el kellene végezni az információk további rendszerezését és elemzését, amelyek alapján új információkat kellene egy dokumentumba foglalni. Ez az eljárás jelentős munkateherrel járna. Mindazonáltal a további rendszerezés és elemzés kívül esik az EKB dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésre vonatkozó, a [2004/258] határozatban foglalt szabályozás keretein, mivel a dokumentum még nem létezik, és azt létre kell hozni”.

Eljárás és a felek kérelmei

- 8 A felperes a Törvényszék Hivatalához 2009. október 29-én benyújtott keresetlevelével terjesztette elő keresetét.
- 9 A Törvényszék Hivatalához ugyanezen a napon benyújtott három külön beadványában a felperes egyrészt gyorsított eljárás iránti kérelmet nyújtott be a Törvényszék eljárási szabályzatának 76a. cikke alapján, másrészt két költségmentesség iránti kérelmet az eljárási szabályzat 94. cikke értelmében. Ezeket a kérelmeket elutasították a 2009. december 10-i határozattal, illetőleg a Törvényszék ötödik tanácsa elnökének a T-436/09. AJ. és T-436/09. AJ-II. sz., Dufour kontra EKB ügyben 2010. március 15-én hozott végzéseivel (az EBHT-ban nem tették közzé).
- 10 A Dán Királyság, a Svéd Királyság és a Finn Köztársaság a Törvényszék Hivatalához 2010. február 9-én, február 18-án, illetve március 8-án benyújtott beadványaikban kérték, hogy a felperes kérelmeinek támogatása érdekében beavatkozhassanak. A Törvényszék ötödik tanácsának elnöke a 2010. március 24-i és április 21-i végzéseiben engedélyezte a beavatkozást. A Svéd Királyság, a Finn Köztársaság és a Dán Királyság 2010. május 12-én, június 3-án, illetőleg június 9-én nyújtották be a beavatkozási beadványaikat.
- 11 A Törvényszék Hivatalához 2010. február 25-én benyújtott beadványában az Európai Bizottság kérte, hogy az EKB kérelmeinek támogatása érdekében beavatkozhasson. A Törvényszék ötödik tanácsának elnöke a 2010. március 24-i végzésében engedélyezte a beavatkozást. A Bizottság 2010. június 9-én benyújtotta a beavatkozási beadványát.
- 12 Mivel módosult a Törvényszék tanácsainak összetétele, az eredetileg kijelölt előadó bírót a harmadik tanácshoz osztották be, következésképpen az ügyet e tanács elé utalták. A Törvényszék részleges megújulása miatt a jelen ügyet az ugyanezen tanácshoz tartozó új előadó bírónak osztották ki.

- 13 Az előadó bíró jelentése alapján a Törvényszék (harmadik tanács) megnyitotta az eljárás szóbeli szakaszát és a Törvényszék eljárási szabályzatának 64. cikkében szereplő pervezető intézkedések keretében felhívta egyrészt az EKB-t és a Bizottságot, hogy egy kérdésre írásban válaszoljanak, másrészt az EKB-t és a Svéd Királyságot, hogy nyújtsanak be bizonyos dokumentumokat. A felek e felhívásoknak eleget tettek.
- 14 A 2011. június 7-i tárgyaláson a Törvényszék meghallgatta a felek szóbeli előadásait és a kérdéseire adott válaszait.
- 15 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:
- semmisítse meg a megtámadott határozatot;
 - kötelezze az EKB-t arra, hogy adja át számára a jelentések elkészítését lehetővé tévő összes adatbázist;
 - kötelezze az EKB-t arra, hogy fizessen a felperesnek 5000 eurót az általa elszenvedett kár megtérítéseként;
 - kötelezze az EKB-t a költségek viselésére.
- 16 A Dán Királyság, a Finn Köztársaság és a Svéd Királyság támogatják a felperesnek a megtámadott határozat megsemmisítésére irányuló kérelmét.

- 17 Az EKB azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a keresetet, mint elfogadhatatlant, vagy másodlagosan, mint megalapozatlant;
 - kötelezze a felperest a költségek viselésére.
- 18 A Bizottság támogatja az EKB kérelmét, amely a megsemmisítés iránti kérelemnek – mint elfogadhatatlannak – az elutasítására irányul.

A megsemmisítés iránti kérelemről

1. Az elfogadhatóságról

A felek érvei

- 19 Az EKB elsősorban azzal érvel, hogy felperesnek a megtámadott határozat megsemmisítésére irányuló kereseti kérelme okafogyottsága miatt elfogadhatatlan.
- 20 Az EKB először is azt jegyzi meg, hogy a személyi állománya felvételi eljárásához egy külső szolgáltató által üzemeltetett informatikai rendszert használ. Az említett informatikai rendszer lehetővé teszi a pályázók számára, hogy a pályázatukat elektronikus

úton nyújtásuk be, és ilyen módon adják meg a szükséges információkat a személyes adataikra, tanulmányaikra és tapasztalatukra vonatkozóan. A rendszer lehetővé teszi továbbá a felvételi eljárásra vonatkozó olyan általános információk megszerzését mint a pályázók száma. Az EKB szerint a szóban forgó informatikai rendszer műszaki konfigurációja mindazonáltal nem teszi lehetővé az összes profilra vonatkozó információk kimásolását. Ezenkívül, amennyiben a pályázó nem nyújt be pályázatot új megüresedett állásra az adatait 24 hónap elteltével automatikusan törlik ebből az informatikai rendszerből, és azokat csak a külső szolgáltató képes – díjfizetés ellenében – visszaállítani. 2004 decembere óta ilyen informatikai rendszer van használatban. Ezen időpont előtt a korábbi felvételi eljárásokat papíron benyújtott pályázatok alapján szervezték. Az utóbbi pályázatokra vonatkozó bizonyos adatokat kézi úton, táblázatkezelő szoftver segítségével foglalták egységbe.

- 21 Másodszor az EKB azt állítja, hogy az alkalmazottai intézményen belüli mobilitására vonatkozó információkat csak az EKB másik – a személyiállomány- és illetménygazdálkodásra vonatkozó – informatikai rendszeréből lehetett megszerezni. Ez utóbbi informatikai rendszer 1998-ra visszamenőleg tartalmazza az adatokat az összes – jelenlegi és volt – alkalmazottra vonatkozóan, valamint 2007-re visszamenőleg a gyakornokokra és a külső alkalmazottakra vonatkozóan. Konkrétabban az alkalmazottak mobilitására vonatkozó adatok 2004-től állnak rendelkezésre. A 2004 előtti időszak esetében az alkalmazottak mobilitására vonatkozó információkat külön adatbázis tartalmazza, amely hozzáférhető, de nem naprakész. Ezenkívül létezik egy további adatbázis is, amely a külső alkalmazottak és a gyakornokok adatait tartalmazza az 1999 és 2007 közötti időszak vonatkozásában.

- 22 Harmadszor az EKB kifejti, hogy a jelentéseket az elkészítésük idején rendelkezésre álló nyers adatok rendszerezése és elemzése alapján állították össze. Az EKB azt állítja, hogy elmagyarázta a felperesnek, hogy a hozzáférés iránti kérelmét nem lehet az adatoknak az érintett adatbázisokból való egyszerű kimásolásával teljesíteni. Az EKB szerint a szükséges adatokat meghatározott keresési szempontok alapján kézi úton

össze kellett volna gyűjteni, és új jelentéseket kellett volna készíteni elektronikus vagy papíralapon.

- 23 Egyébiránt az EKB úgy véli, hogy egyes adatok 24 hónap után való automatikus törlése és az EKB által szervezett, a személyi állomány felvételére szolgáló új eljárásokra vonatkozó adatok bevitele miatt a jelentések elkészítésének alapjául szolgáló adatok már nem állnak hiánytalanul rendelkezésre abban az állapotukban, amelyben az említett jelentések elkészítésének idején voltak. Mindössze néhány, az adatbázisokból tetszőlegesen készített kivonat maradt fenn, amelyeket az adatoknak a jelentések elkészítése érdekében végzett rendszerezése során használtak fel.
- 24 Az EKB ebből arra következtet, hogy a megsemmisítés iránti kereset okafogott, mivel a felperes magukhoz az adatbázisokhoz vagy azok olyan másolataihoz kíván hozzáférni, amelyek nem léteznek, és amelyeket a kérelem teljesítéseként kellene létrehozni.
- 25 Másodsorban, a felperes második kérelmét illetően az EKB úgy érvel, hogy az elfogadhatatlan, mivel az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az uniós bíróság, valamely uniós intézmény, szerv vagy hivatal dokumentumaihoz való hozzáférésre vonatkozó határozatának megsemmisítése során nem utasíthatja a megsemmisített határozatot kibocsátóját arra, hogy az tegye meg a megsemmisítő ítéletben foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket.
- 26 A felperes vitatja az EKB érvelését, és azt állítja, hogy a keresete elfogadható.

A Törvényszék álláspontja

- 27 Először is az EKB-nak a megsemmisítés iránti kérelem okafogyottságára vonatkozó állítását kizárólag úgy lehet értelmezni, hogy a felperesnek egyáltalán nem fűződik érdeke a megtámadott határozat megsemmisítéséhez, mivel a kérelmében érintett – állítólag nem létező – adatbázisokhoz a határozat megsemmisítése esetén sem lehetne számára hozzáférést biztosítani.
- 28 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint valamely természetes vagy jogi személy által megsemmisítés iránt indított kereset csupán abban az esetben elfogadható, amennyiben a felperesnek érdeke fűződik a megtámadott jogi aktus megsemmisítéséhez. Ez az érdek feltételezi, hogy a megtámadott aktus megsemmisítése önmagában jogi következményekkel járhat, és a kereset ezért – eredményét tekintve – az azt indító fél javára szolgálhat (lásd a Törvényszék T-195/08. sz., Antwerpse Bouwwerken kontra Bizottság ügyben 2009. december 10-én hozott ítéletének [EBHT 2009., II-4439. o.] 33. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 29 Mindazonáltal – anélkül, hogy kétségbe vonnánk az előző pontban hivatkozott állandó ítélkezési gyakorlatot – a jelen ügyben, amely a dokumentumokhoz való hozzáférésre vonatkozik, azt a tényt is figyelembe kell venni, hogy a 2004/258 határozat elfogadásakor a jogalkotó tudatában volt annak a nehézségnek, amit a dokumentumok azonosítása jelent, amely elsősorban és különösen az információt kereső polgár vonatkozásában jelentkezik, aki az esetek többségében nem ismeri a keresett információkat tartalmazó dokumentumokat, és kénytelen az adminisztrációhoz fordulni, amelynek birtokában vannak a dokumentumok, és ennél fogva az információk (lásd analógia útján a Törvényszék T-42/05. sz., Williams kontra Bizottság ügyben 2008. szeptember 10-én hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 71. pontját).
- 30 Ennél fogva úgy tűnik, hogy a 2004/258 határozat 6. cikke (2) bekezdésének szövegében a „felkéri” és a „segítséget nyújt” kifejezések használata arra utal, hogy ha a hozzáférés iránti kérelem bármilyen okból nem kellően pontos, a címzett intézménynek kapcsolatba kell lépnie a kérelmezővel a kért dokumentumok pontosabb

meghatározása érdekében. Olyan rendelkezésről van tehát szó, amely egyértelműen a közigazgatási eljárásokban a közösségi jogrend által biztosított egyik garanciát jelentő gondos ügyintézés elvének a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférés területén való kifejeződése. A segítségnyújtási kötelezettség tehát alapvető fontosságú a 2004/258 határozatban meghatározott hozzáférési jog hatékony érvényesülésének biztosításához (lásd analógia útján a fenti 29. pontban hivatkozott Williams kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 74. pontját).

- 31 A fenti megfontolásokból kitűnik, hogy az EKB nem utasíthatja el minden további nélkül a hozzáférés iránti kérelmet azzal az indokolással, hogy nem létezik az a dokumentum, amelyre a kérelem vonatkozik. Éppen ellenkezőleg, ilyen esetben az EKB-nak az a feladata, hogy 2004/258 határozat 6. cikkének (2) bekezdése alapján felkérje a kérelmezőt a kérelme pontosítására, és ennek érdekében segítséget nyújtson neki többek azon dokumentumok megjelölésével, amelyek a birtokában vannak és amelyek hasonlítanak a hozzáférés iránti kérelemmel érintett dokumentumokhoz, vagy tartalmazhatják a kérelmező által keresett információk egy részét vagy egészét. Az EKB – azzal az indokkal, hogy a kérelem tárgya nem létezik – kizárólag abban az esetben utasíthatja el megalapozottan a hozzáférés iránti kérelmet, ha a kérelmező e pontosítások ellenére fenntartja a nem létező dokumentumhoz való hozzáférés iránti kérelmét.
- 32 A jelen esetben emlékeztetni kell arra, hogy a felperes eredeti kérelme többek között „a jelentések statisztikai analízisének elkészítéséhez felhasznált adatbázisokhoz” való hozzáférésre vonatkozott (lásd a fenti 4. pontot).
- 33 Az EKB mind a 2009. július 23-i levelében (lásd a fenti 5. pontot), mind a megtámadott határozatban lényegében azzal az indokkal utasította el ezt a kérelmet, hogy azok az adatbázisok, amelyekhez a felperes hozzáférést kért, a 2004/258 határozat értelmében nem minősülnek dokumentumoknak. Az EKB ezzel szemben egyáltalán nem vonta kétségbe az említett adatbázisok létezését.

- 34 Tény, hogy a fenti 20–23. pontban összefoglalt érvelésében az EKB jelentősen árnyalta ezt az álláspontját. Az EKB lényegében azzal érvel, hogy nem léteznek olyan különleges adatbázisok, amelyek a jelentések elkészítésénél való felhasználásra szántak, hanem az ebben a vonatkozásban jelentőséggel bíró adatokat egy pályázatkezelő informatikai rendszer, valamint azon különböző adatbázisok tartalmazzák, amelyeket a személyi állományának igazgatása során használ. Ezeket az adatokat kigyűjtötték az említett adatbázisokból, és az szolgált a jelentések elkészítésének alapjául.
- 35 Mindazonáltal az EKB további magyarázatai alapján egyáltalán nem lehet úgy tekinteni, hogy a felperesnek nem fűződött érdeke a megtámadott határozat megsemmisítéséhez.
- 36 A megtámadott határozat ugyanis azon – a felperes által vitatott – állásponton alapul, amely szerint az adatbázisokhoz vagy az azokban található adatokhoz való hozzáférést illetően a 2004/258 határozat nem alkalmazható.
- 37 A felperes ezzel ellentétes érvelésének elfogadása, és ebből az okból megtámadott határozat megsemmisítése esetén az EKB természetesen nem lenne köteles a felperesnek hozzáférést biztosítani a nem létező adatbázisokhoz. Ebben az esetben mindazonáltal az EKB feladata volna, hogy a 2004/258 határozat 6. cikkének (2) bekezdése alapján felkérje a felperest, hogy pontosítsa a hozzáférés iránti kérelmét, és hogy ennek érdekében segítséget nyújtson a felperesnek, megjelölve számára, ahogyan azt a fenti 20–23. pontban összefoglalt érvelésében tette, azokat a birtokában lévő adatbázisokat, amelyek tartalmazhatnak őt érdeklő adatokat.
- 38 Ebből következően a felperesnek érdeke fűződik az eljáráshoz, és a megsemmisítés iránti kérelme elfogadható.
- 39 Másodszor, a felperes második kereseti kérelmét illetően, amely az EKB arra való kötelezésére irányul, hogy „adja át számára a jelentésének elkészítését lehetővé tévő összes adatbázist” az állandó ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy a Törvényszéknek

az általa gyakorolt jogszerűségi felülvizsgálat keretében nincs hatásköre arra, hogy meghagyást intézzен az intézményekhez, vagy ez utóbbiak helyébe lépjen. A jogszerűségi felülvizsgálat ilyen korlátozása a Törvényszék hatáskörébe tartozó valamennyi peres eljárásra alkalmazandó, beleértve a dokumentumokhoz való hozzáférést (a Törvényszék T-204/99. sz., Mattila kontra Tanács és Bizottság ügyben 2001. július 12-én hozott ítéletének [EBHT 2001., II-2265. o.] 26. pontja).

40 Következésképpen a második kereseti kérelmet el kell utasítani, mint elfogadhatatlant.

2. Az ügy érdeméről

41 A megsemmisítés iránti kérelme alátámasztására a felperes három jogalapot hoz fel, amelyek a következőkön alapulnak: először is téves jogalkalmazáson, amennyiben a megtámadott határozat a dokumentumokhoz való hozzáféréshez való jog alóli, a 2004/258 rendeletben nem szereplő kivételen alapul, másodszor téves jogalkalmazáson, amennyiben az EKB a megtámadott határozatban alaptalanul tekintette úgy, hogy az adatbázisok nem minősülnek az említett határozat 3. cikkének a) pontja értelmében vett dokumentumoknak, és harmadszor téves jogalkalmazáson, amennyiben a megtámadott határozatban az EKB a kérdéses adatbázisokhoz való hozzáférés megtagadása érdekében alaptalanul hivatkozott arra a munkateherre és azokra a gyakorlati nehézségekre, amelyet az EKB számára az ilyen hozzáférés jelentene.

42 Ezenfelül a beavatkozási beadványaikban a Dán Királyság, a Finn Köztársaság és a Svéd Királyság arra hivatkoznak, hogy a megtámadott határozatban megsértették az indokolási kötelezettséget. Mivel az indokolási kötelezettség megsértése közrendi jellegű jogalapnak minősül, amit szükség esetén akár hivatalból is vizsgálnia kell a bíróságnak (a Bíróság C-166/95. P. sz., Bizottság kontra Daffix ügyben 1997. február 20-án hozott ítéletének [EBHT 1997., I-983. o.] 24. pontja és a Törvényszék T-404/06. P. sz., ETF kontra Landgren ügyben 2009. szeptember 8-án hozott ítéletének [EBHT 2009.,

II-2841. o.] 137. pontja), a felperes által felhozott három jogalap elemzése előtt először ezt a kérdést kell megvizsgálni.

A megtámadott határozat indokolásáról

A felek érvei

- ⁴³ A Dán Királyság, a Finn Köztársaság és a Svéd Királyság lényegében úgy érvelnek, hogy a megtámadott határozat nem a jogilag megkövetelt módon mutatja be az azon következtetést megalapozó elemeket, amely szerint a felperes hozzáférés iránti kérelme nem a 2004/258 határozat értelmében vett dokumentumra irányul.
- ⁴⁴ Az EKB és a Bizottság, a Törvényszék írásbeli kérdésére adott válaszukban, írásban terjesztették elő a fent említett érvelésre vonatkozó észrevételeiket. Az EKB és a Bizottság lényegében úgy érvelnek, hogy a megtámadott határozatot a jogilag megkövetelt módon indokolták, ezért a beavatkozók fenti érvelését el kell utasítani.

A Törvényszék álláspontja

- ⁴⁵ A 2004/258 határozat 7. cikkének (1) bekezdése és 8. cikkének (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy az EKB a dokumentumához való hozzáférés iránti kérelemre adott válaszában vagy biztosítja a kért dokumentumhoz való hozzáférést és a 9. cikknek megfelelően átadja a kérelmezőnek a dokumentumot, vagy írásbeli, indoklással ellátott válaszban teljesen vagy részlegesen elutasítja a kérelmet.

- 46 Ebből következően az EKB-nak mind a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti első kérelmet elutasító, mind a megerősítő kérelmet elutasító határozatát meg kell indokolnia.
- 47 A dokumentumokhoz való hozzáférés területén is alkalmazható állandó ítélkezési gyakorlat szerint az indokolást az adott jogi aktus természetéhez kell igazítani, valamint a jogi aktust kiadó intézmény érvelését világosan és egyértelműen kell megfogalmazni, hogy az az érdekeltek számára a meghozott intézkedés indokait megismerhetővé, az uniós bíróság számára pedig a felülvizsgálati jogkört gyakorolhatóvá tegye. Az indokolási kötelezettséget az eset összes körülményeire, így különösen a jogi aktus tartalmára, a felhívott indokok jellegére és a címzettek vagy a jogi aktus által közvetlenül és személyükben érintett egyéb személyek magyarázathoz fűződő érdekére tekintettel kell vizsgálni. Nem követelmény, hogy az indokolás az összes releváns ténybeli és jogi elemet tartalmazzon, amennyiben azt a kérdést, hogy valamely jogi aktus indokolása megfelel-e a követelményeknek, nemcsak szövegére, hanem körülményeire, valamint az adott tárgyra vonatkozó jogszabályok összességére is figyelemmel kell vizsgálni (lásd a fenti 29. pontban hivatkozott Williams kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 94. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 48 A jelen esetben meg kell állapítani, hogy az EKB eleget tett az arra vonatkozó kötelezettségének, hogy a felperessel közölje az annak kérelmében szereplő adatbázisokhoz való hozzáférés teljes vagy részleges megtagadásának indokait.
- 49 Mind a felperes hozzáférés iránti első kérelmét elutasító 2009. július 23-i levél, mind a megtámadott határozat lényegében azt tartalmazza, hogy a felperes hozzáférés iránti kérelmét azzal az indokolással utasították el, hogy az nem a 2004/258 határozat 3. cikkének a) pontja értelmében vett dokumentumra vonatkozik.

- 50 Ebből különösen az tűnik ki, hogy az EKB szerint a felperes hozzáférés iránti kérelmében szóban forgó adatbázisok nem minősülnek a 2004/258 határozat 3. cikkének a) pontja értelmében vett dokumentumoknak. Az EKB ebben a tekintetben azt állította, hogy kérdéses adatbázisok tartalmának kinyomtatott változatai dokumentumnak minősülnek, és azok hozzáférés iránti kérelem tárgyát képezhetik, azt is megjelölve azonban, hogy ilyen változatok nem léteznek. Azok elkészítése az adatok további rendszerezésére és elemzésére irányuló erőfeszítéseket követően új dokumentum létrehozását teszi szükségessé. Ezt az eljárást – amely jelentős munkateherrel jár – nem tartalmazza a 2004/258 határozat (lásd a fenti 5. és 7. pontot).
- 51 Ez az indokolás lehetővé tette a felperes számára, hogy megértse a hozzáférés iránti kérelme EKB általi megtagadásának indokait, és az uniós bíróság előtt vitassa a megtagadó határozatot, amit egyébként meg is tett; továbbá a felperes által a keresetének alátámasztása érdekében hivatkozott jogalapok elemzése keretében meg kell vizsgálni, az EKB-nak a felperes hozzáférés iránti kérelme elutasítására hivatkozott indokolás helytálló vagy téves jellegét.
- 52 Ezenkívül az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az indokolási kötelezettség olyan lényeges formai követelmény, amelyet külön kell választani az indokolás megalapozottságától, amely a vitatott jogi aktus érdemi jogszerűségére vonatkozik (lásd a Törvényszék T-239/04. és T-323/04. sz., Olaszország kontra Bizottság egyesített ügyekben 2007. szeptember 12-én hozott ítéletének [EBHT 2007., II-3265. o.] 117. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot). Az indokolás esetleges téves jellege ugyanis nem teszi nem létezővé az indokolást (lásd a Törvényszék T-368/09. P. sz., Sevenier kontra Bizottság ügyben 2010. július 8-án hozott ítéletének 25. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 53 Meg kell tehát állapítani, hogy a megtámadott határozatot a jogilag megkövetelt módon indokolták, de ez nem érinti az indokolás megalapozottságának vizsgálatát, amelyre az alábbiakban kerül sor. Ebben a tekintetben a második jogalap vizsgálatával célszerű kezdeni, amely azon a téves jogalkalmazáson alapul, hogy az EKB a megtámadott

határozatban alaptalanul tekintette úgy, hogy az adatbázisok nem minősülnek az említett határozat 3. cikkének a) pontja értelmében vett dokumentumoknak.

A második jogalapról, amely azon a téves jogalkalmazásra alapul, hogy EKB a megtámadott határozatban alaptalanul tekintette úgy, hogy az adatbázisok nem minősülnek az említett határozat 3. cikkének a) pontja értelmében vett dokumentumoknak

A felek érvei

- ⁵⁴ A felperes, valamint a Dán Királyság, a Finn Köztársaság és a Svéd Királyság előjáróban úgy érvelnek, hogy a 2004/258 határozat alkalmazásában a dokumentum fogalmának értelmezése során figyelembe kell venni azokat az elveket, amelyek az 1049/2001 rendelet elfogadásának alapját képezték, valamint az e rendelet alkalmazására vonatkozó ítélkezési gyakorlatot, annál is inkább, mivel az említett határozat a (2) preambulumbekzdésében hivatkozik erre a rendeletre.
- ⁵⁵ Ezenkívül a felperes kérelmeit támogató beavatkozók úgy vélik, hogy a 2004/258 határozatban és az 1049/2001 rendeletben azonos módon meghatározott „dokumentum” kifejezést a két esetben egységesen kell értelmezni, és annak olyan tág értelmezést kell kapnia, amely figyelembe veszi a műszaki fejlődést. A Finn Köztársaság ezt azzal egészíti ki, hogy a kifejezés túlzottan megszorító értelmezése közvetetten azt eredményezi, hogy a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáféréshez való jog alóli kivételek hatálya szélesedik, ami ellentétes azzal az ítélkezési gyakorlattal, amely szerint az említett kivételeket szigorúan kell értelmezni és alkalmazni.

- 56 A felperes úgy érvel, hogy a megtámadott határozatban tévesen alkalmazták a jogot, mivel az EKB úgy vélte, hogy az adatbázis nem képezheti tárgyát a 2004/258 határozaton alapuló hozzáférés iránti kérelemnek. A felperes szerint az EKB a megtámadott határozatban tévesen tette függővé valamely adatbázisnak – az említett határozat értelmében vett – dokumentummá való minősítését attól a kérdéstől, hogy létezik-e ezen adatbázisnak nyomtatott változata. Márpedig az e határozat 3. cikkének a) pontjában használt kifejezésekre tekintettel maga az adatbázis is dokumentum. A felperes ebben a vonatkozásban hivatkozik a Bíróság C-444/02. sz. Fixtures Marketing ügyben 2004. november 9-én hozott ítéletének (EBHT 2004., I-10549. o.) 30. pontjára, amely úgyszintén ezt az álláspontot támasztja alá, és kifejti, hogy a hozzáférés iránti kérelme az EKB releváns adatbázisainak „nyers”, azaz fel nem dolgozott, adataira vonatkozott.
- 57 A felperes ezt azzal egészíti ki, hogy a kérelemnek teljesítése egyáltalán nem jár új dokumentum létrehozásával. Kizárólag néhány változó kiválasztására és lemásolására van szükség, amely eljárás a dokumentum szelektív lemásolásához hasonlít. Másrészt azon érvelés megválaszolására, amely szerint a 2004/258 határozat értelmében vett dokumentumnak bizonyos fokú stabilitással kell rendelkeznie, a felperes hangsúlyozza, hogy olyan járulékos szempontról van szó, amelyet nem tartalmaz az említett határozat 3. cikkének a) pontjában szereplő meghatározás.
- 58 Jóllehet a felperest támogató mindhárom beavatkozó támogatja a felperesnek a megtámadott határozat megsemmisítésére irányuló kérelmét, azonban kissé eltérő állásponton vannak azon kérdést illetően, hogy a 2004/248 értelmében vett dokumentumoknak minősülnek-e az adatbázisok és az azokban található adatok.
- 59 A Dán Királyság úgy érvel, hogy a dokumentumokhoz való hozzáférésre vonatkozó rendelkezések értelmében az adatbázis mint olyan nem dokumentum, mivel ezek a rendelkezések csak az egyedi, létező és pontosan meghatározott dokumentumokra vonatkoznak. Azonban mindazt, amit valamely adatbázisból szokásos vagy rutinkezelés útján úgy lehet kimásolni, hogy az nem jár ésszerűtlen munkateherrel, olyan dokumentumnak kell tekinteni, amely hozzáférés iránti kérelem tárgyát képezheti.

A Dán Királyság tehát úgy véli, hogy az EKB-nak meg kellett volna vizsgálnia, hogy a felperes által kért információkat ki lehet-e másolni a szokásos kereséssel az adatbázisából, és amennyiben igen, helyt kellett volna adnia a felperes hozzáférés iránti kérelmének.

- ⁶⁰ A Svéd Királyság elutasítja a megtámadott határozatban található azon álláspontot, hogy a felperes hozzáférés iránti kérelme nem a dokumentumokra irányult. A Svéd Királyság szerint az EKB a 2004/258 határozat alapján köteles lehetővé tenni a hozzáférést az adatbázisban elektronikus formában tárolt dokumentumokhoz, hacsak az nem ütközik az említett határozat 4. cikkében szereplő valamely kivételbe. Az a tény sem vezethet eltérő következtetésre, hogy az elektronikus formában tárolt dokumentumoknak nem volt meghatározott fizikai elrendezése, mivel az kizárólag a logika alapján történt. Az érintett adatok tárolási helye úgyszintén közömbös.
- ⁶¹ Mindazonáltal a Svéd Királyság szerint az adatbázisból törölt adatokra nem irányulhat a hozzáférés iránti kérelem. Ehhez hasonlóan az intézménytől nem várható el, hogy a hozzáférés iránti kérelem teljesítése érdekében a birtokában nem lévő adatokat szerezzen meg.
- ⁶² Egyébiránt a Dán Királyság és a Svéd Királyság úgy érvelnek, hogy az európai ombudsmanhoz benyújtott 1693/2005/PB panaszra tett észrevételében maga a Bizottság is úgy értelmezte az 1049/2001 rendeletben szereplő „dokumentum” kifejezést, hogy az az adatbázisban való szokásos keresés eredményére is utal.
- ⁶³ A Finn Köztársaság úgy véli, hogy a megtámadott határozat a 2004/258 határozatban szereplő „dokumentum” kifejezés túlságosan megszorító értelmezésén alapul.

A Finn Köztársaság szerint ez a kifejezés valamely adatbázis adatainak bármely olyan kombinációjára is vonatkozik, amely ezen adatbázis eszközeinek felhasználásával előállítható. Ebben a tekintben közömbös az a tény, hogy az ilyen keresést az érintett intézmény a mindennapi tevékenysége során nem használja, jóllehet arra lehetősége lenne. Másodlagosan hozzáteszi, hogy még ha az adatbázisban található adatok az említett határozat értelmében nem is minősülnének dokumentumoknak, az EKB-nak közölnie kellett volna a felperessel az összes olyan önálló kinyomtatható dokumentumot, amelyekkel a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelme teljesíthető.

⁶⁴ A felperes, valamint a Finn Köztársaság és a Svéd Királyság is hivatkozik a 2004/258 határozat 6. és 9. cikkére. E rendelkezésekre tekintettel sem a hozzáférés iránti kérelemmel érintett dokumentumok azonosításával kapcsolatos nehézségek, sem azok a gyakorlati nehézségek – beleértve azt a túlzott munkaterhet is –, amellyel az EKB számára az ilyen kérelemre adott pozitív válasz járhat, nem képezhetik e kérelem elutasításának megfelelő indokát. Ez még inkább így van abban az esetben, amikor az EKB a hozzáférés iránti kérelem előterjesztőjéhez fordulhat a vele való megegyezéshez szükséges pontosítások megszerzése érdekében. Az EKB szükség esetén a saját helyiségeiben is biztosíthatja a terjedelmes dokumentumokhoz való hozzáférést.

⁶⁵ Végül a felperes vitatja az EKB arra alapított érvét is, hogy az adatbázisokat állítólag lehetetlen felvenni az 1049/2001 rendelet 11. cikkében szereplőhöz hasonló nyilván tartásba. A felperes ebben a vonatkozásban az Eurostat (az Európai Unió statisztikai hivatala) gyakorlatára hivatkozik, amely a különböző statisztikai állományokhoz való online hozzáférést ajánlja.

⁶⁶ Elsősorban az EKB emlékeztet arra, hogy rá sem az EK 255. cikk, sem az 1049/2001 rendelet nem vonatkozik. Tény, hogy a 2004/258 határozat hivatkozik az EUSZ 1. cikkre és az említett rendeletre vonatkozó együttes nyilatkozatra. Mindazonáltal az említett határozat a Központi Bankok Európai Rendszere és az EKB alapokmánya, valamint az EKB belső szabályzatának 23. cikke alapján elfogadott intézkedésnek minősül.

Ennélfogva az 1049/2001 rendelet és a 2004/258 határozat által használt hasonló kifejezések ellenére, az említett határozatnak nem az a célja, hogy az említett rendelet alkalmazását az EKB dokumentumaira kiterjessze. Az EKB szerint tehát az e határozatban használt kifejezéseknek az EKB dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférés különleges szabályainak céljaival összhangban álló értelmezést kell adni.

⁶⁷ Egyébiránt az EKB és a Bizottság megjegyzi, hogy a felperes által a fenti 56. pontban hivatkozott Fixtures Marketing ügyben hozott ítélet az adatbázisok jogi védelméről szóló, 1996. március 11-i 96/9/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 77., 20. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 15. kötet, 459. o.) értelmezésére vonatkozik. Ennek az ítéletnek tehát a jelen ügy szempontjából nincs jelentősége, mivel ez az ügy a 2004/258 határozat értelmezésére vonatkozik. Az EKB ezenkívül emlékeztet arra, hogy az említett határozattal szemben felperes nem hozott fel jogellenességi kifogást, így erre a határozatra mindenestre kiterjed a jogszerűség vélelme.

⁶⁸ Az EKB-val ellentétben a Bizottság úgy véli, hogy az 1049/2001 rendeletre való – a 2004/258 határozatban szereplő – hivatkozásra, és az említett szövegekben szereplő „dokumentum” kifejezés meghatározásainak azonosságára tekintettel, az e határozat 3. cikkében szereplő meghatározás értelmezésének összeegyeztethetőnek kell lennie az említett rendelet szövegével és rendszerével.

⁶⁹ Másodsorban az EKB a 2004/258 határozat 3. cikkének a) pontjában szereplő dokumentum jellemzőire vonatkozó megfontolásokat terjeszt elő. Mivel az e rendelkezésben szereplő meghatározás „adattartalomra” vonatkozik, annak az a célja, hogy a valóság lehető legtöbb elemét felölelje. Másrészt nincs jelentősége a kérdéses adattartalom – elektronikus vagy egyéb – tárolási formájának. Végül e meghatározás értelmében dokumentumnak kell tekinteni valamely „elemet”, amennyiben azt az EKB készítette el vagy hozta létre, vagy az egyszerűen a birtokában volt.

- 70 Az EKB és a Bizottság szerint a 2004/258 határozatban szereplő „dokumentum” kifejezés meghatározását az említett határozat többi rendelkezésének – így különösen a 6. és 9. cikkének – összefüggésében kell értelmezni, és annak „rendsztani értelmezés” tárgyát kell képeznie. E két utóbbi cikkből kitűnik, hogy az e határozatban érintett dokumentumoknak alkalmasaknak kell lenniük arra, hogy azokat a kérelmezőnek ilyen formában – a tartalmukba vagy a formájukba való beavatkozás nélkül – továbbítsák, azoknak önálló és konkrét dokumentumoknak kell lenniük, amelyeket nem kell létrehozni, és amelyeknek kellően stabil a formájuk ahhoz, hogy „adattartalommal” rendelkezhessenek. Ez a helyzet egy papírdarabon vagy egy elektronikus dokumentumban található szöveg esetében.
- 71 Ezenkívül az EKB azt állítja, hogy a 2004/258 határozatban szereplő „dokumentum” kifejezés értelmezésének összhangban kell állnia az említett határozat céljával, azaz lehetővé kell tennie az EKB számára, hogy megkezdje a dokumentumnak a nyilvánosság valamely szereplőjével való közléséből esetlegesen származó kár elemzését, és ezáltal meghatározza, hogy az e határozat 4. cikkében szereplő valamelyik kivétel megakadályozza-e ezt a közlést. Ez a cél is megerősíti azt az álláspontot, amely szerint a „dokumentum” kifejezés feltételezi az érintett elem bizonyos stabilitását és konkrét jellegét, és abból ki vannak zárva azok az elemek, amelyek tartalmát állandóan vagy *ad hoc* jelleggel változtatják.
- 72 Végül az EKB úgy érvel, hogy sem a 2004/258 határozatban, sem általában az uniós jogban nem szerepel a nyilvánosság információhoz való joga. Az említett határozatban szereplő „dokumentum” kifejezésnek ebből következően nem lehet olyan értelmezést adni, amely az ilyen jog *de facto* elismeréséhez vezetne.
- 73 Harmadsorban az EKB és a Bizottság úgy érvelnek, hogy a felperes hozzáférés iránti kérelmében szereplő adatbázisok nem minősülnek a 2004/258 határozat értelmében vett dokumentumoknak. Először is a felperes azon állítása, amely szerint a megtámadott határozatban azt állapították meg, hogy kizárólag az adatbázis kinyomtatott változatai minősülnek dokumentumnak az említett határozat túlságosan leegyszerűsítő olvasatán alapul. A hozzáférés iránti kérelemben szereplő adatbázisok, eltérően

az olyan dokumentum jellegű adatbázisoktól, mint az EUR-Lex adatbázisa, nem minősülnek a dokumentumok nyilvántartásának vagy összeállításának. Az ezekben az adatbázisokban található adatokat csak arra lehet felhasználni, hogy a magukban az adatbázisokban rendelkezésre álló gyűjtési és rendszerezési eszközök segítségével pontosan meghatározott célra „belső” dokumentumokat hozzanak létre. Következésképpen az EKB úgy véli, hogy magukat az adatbázisaiban található információkat nem lehet átadni a felperesnek. A felperes kérelmének teljesítéséhez új dokumentum készítése szükséges. Márpedig ez meghaladja a 2004/258 határozat kereteit. Egyébiránt a felperes nem fejtette ki azokat az okokat, amelyek miatt a kérelmében szereplő adatbázisok dokumentumoknak minősülnek.

⁷⁴ Ugyanebben az összefüggésben a Bizottság úgy érvel, hogy a felperes a kérelmével magukhoz az adatbázisokhoz kívánt hozzáférni. Márpedig az információkon kívül ezek az adatbázisok tartalmazzák többek között a működésükhöz szükséges szoftvert, a keresési eszközöket, valamint a logikai és a rendszerkapcsolatokat. A felperes hozzáférés iránti kérelmének tehát szélesebb a terjedelme, mint egy dokumentumhoz való hozzáférésnek. A felperes valójában egy olyan eszközhöz kíván hozzáférni, amely lehetővé tenné a választása szerinti keresési szempontok alapján a saját dokumentumainak elkészítését.

⁷⁵ Másodszor az EKB és a Bizottság úgy érvelnek, hogy a felperes hozzáférés iránti kérelmében szereplő dokumentumok nem rendelkeznek az ahhoz szükséges tartalmi stabilitással, hogy dokumentumnak minősüljenek. A dokumentumok tartalma ugyanis – az információk hozzáadása, illetve törlése miatt – állandóan változik. A Bizottság ugyanebben az összefüggésben azt is megjegyzi, hogy ezt az álláspontot a 2004/258 határozat 3. cikkének a) pontjában, illetőleg 5. cikkében szereplő „készített vagy [...] birtokában lévő” és „származó” kifejezések használata is alátámasztja. Ugyanez a helyzet az említett határozat 6. cikkének (3) bekezdésében, 7. cikkének (3) bekezdésében és 8. cikkének (2) bekezdésében szereplő „jelentős számú” vagy „nagyon nagy

terjedelmű” dokumentumokra vonatkozó utalás esetében is. Az ilyen mennyiségre vonatkozó megjelölések stabil, és azonosítható tartalmat feltételeznek.

- 76 Harmadszor az EKB és a Bizottság úgy érvelnek, hogy számos gyakorlati nehézséget vonna maga után annak az elismerése, hogy a jelen esetben szóban forgó adatbázisok hozzáférés iránti kérelem tárgyai lehetnek. Először is a hozzáférés iránti kérelemben szereplő egyes dokumentumoknak az ítélkezési gyakorlat által megkövetelt konkrét és egyedi vizsgálata stabil és azonosítható dokumentumot tesz szükségessé, így az arra nincs lehetőség az olyan adatbázisok esetében, amelyek tartalma folyamatosan változik.
- 77 Továbbá lehetetlen megvizsgálni azt, hogy a 2004/258 határozat 4. cikkében szereplő valamelyik kivétel akadálya a kért hozzáférésnek, különösen abban az esetben, ha jelentős számú személyes adatot tartalmazó adatbázisról van szó.
- 78 Végül az 1049/2001 rendeletben szereplő hozzáférési jog gyakorlásának megkönnyítésére irányuló intézkedések, nevezetesen a dokumentum-nyilvántartások, illetve az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzététel azt támasztják alá, hogy a jogalkotó akarata kifejezetten az egyedi dokumentumokra irányult, az adatbázisok – amelyekről a jelen ügyben is szó van – kizárásával. Az a tény sem vezethet ezzel ellentétes következtetésre, hogy a 2004/258 határozat nem rendelkezik az 1049/2001 rendelet 11. cikkében szereplőhöz hasonló dokumentum-nyilvántartás létrehozásáról.
- 79 Negyedsorban az EKB és a Bizottság a következőkre hivatkozik: az Európai Unió adatbázisaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló 2008. december 10-i ombudsmani jelentés, a Bizottságnak „Az Európai Közösség birtokában lévő dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférésről – Áttekintés” című zöld könyve (COM(2007) 185 végleges), az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre vonatkozó javaslat (COM(2008) 229 végleges; COD 2008/0090), valamint az 1049/2001 rendelet alapelveinek végrehajtásáról szóló, 2004. január 30-i bizottsági jelentés (COM(2004) 45

végleges), amelyek mindegyike azt az álláspontot támasztja alá, hogy a dokumentumokhoz való hozzáférésre vonatkozó rendelkezések alkalmazásában az adatbázisok nem minősülnek dokumentumoknak.

- 80 A Bizottság azt állítja, hogy az 1049/2001 rendelet keletkezése is azt az álláspontot támasztja alá, hogy e rendelet és a 2004/258 határozat értelmében az adatbázisokat nem lehet dokumentumnak tekinteni. Az állításai alátámasztására a Bizottság számos, az említett rendelet elfogadásánál korábban született dokumentumokra hivatkozik.
- 81 Az EKB ezenkívül úgy érvel, hogy a tevékenységről szóló dokumentáció elkészítésére és megőrzésére vonatkozó, az ítélkezési gyakorlat (a Törvényszék T-264/04. sz., WWF European Policy Programme kontra Tanács ügyben 2007. április 25-én hozott ítéletének [EBHT 2007., II-911. o.] 61. pontja) által megállapított kötelezettségének teljesítése érdekében pontosan amiatt készítette el a jelentéseit, mivel az adatbázisokban található adatok nem minősülnek dokumentumoknak.

A Törvényszék álláspontja

– Az adatbázis fogalma

- 82 Meg kell állapítani, hogy az érvelésében valamennyi fél hivatkozik az az adatbázis fogalmára, anélkül azonban, hogy megadnák annak meghatározását. A jelen jogalap vizsgálatát tehát e fogalom elemzésével kell kezdeni.

- ⁸³ Ebben a tekintetben hangsúlyozni kell, hogy – amint arra az EKB helyesen mutat rá (lásd a fenti 67. pontot) – még ha feltételezzük is, hogy az adatbázis fogalmának a 96/9 irányelv 1. cikke (2) bekezdésében szereplő meghatározásának csak a kérdéses irányelv alkalmazásában van jelentősége, ez a meghatározás iránymutatásként felhasználható. Ez annál is inkább így van, mivel a tárgyaláson az EKB – fenntartva azt az álláspontját, amely szerint a 96/9 irányelv a jelen ügyben nem alkalmazható – a Törvényszék egyik kérdésére adott válaszában kijelentette, hogy a jelen ügyben szóban forgó adatbázisai „informatikai szempontból” a fent említett meghatározás alá tartoznak, amely kijelentés a tárgyalás jegyzőkönyvében rögzítésre került.
- ⁸⁴ A 96/9 irányelv 1. cikke (2) bekezdésének meghatározása szerint az adatbázis „az önálló művek, adatok vagy egyéb tartalmi elemek valamely rendszer vagy módszer szerint elrendezett gyűjteménye, amelynek elemeihez elektronikus eszközökkel vagy bármely más módon egyedileg hozzá lehet férni”.
- ⁸⁵ Ahogyan arra a Bíróság a fenti 56. pontban hivatkozott Fixtures Marketing ügyben hozott ítélet 29. és 30. pontjában rámutatott, az adatbázisnak történő minősítés „önálló tartalmi elemek”, gyűjteményének létezését feltételezi, amely tartalmi elemek információs, irodalmi, művészi, zenei vagy más jellegű tartalmuk értékének sérelme nélkül elválaszthatók egymástól. Ezen túlmenően ez a minősítés feltételezi, hogy az e gyűjteményt alkotó önálló tartalmi elemek valamely rendszer vagy módszer szerint legyenek elrendezve, valamely módon egyedileg hozzájuk lehessen férni. Mivel nem szükséges, hogy e rendszer vagy módszer szerinti elrendezés fizikailag látható legyen, az előbbi feltétel így azt jelenti, hogy a gyűjtemény bármilyen jellegű fix hordozón legyen, és olyan technikai eszközt tartalmazzon, mint az elektronikus, elektromágneses, elektrooptikai vagy hasonló eljárás, illetve más olyan eszközt, úgymint mutatórendszert, tartalomjegyzéket, tervet vagy sajátos osztályozási módot, amely lehetővé teszi a gyűjteményt alkotó valamennyi önálló tartalmi elem helyének meghatározását.

⁸⁶ E második feltétel lehetővé teszi a 96/9 irányelv szerinti, az egyes alkotó tartalmi elemek belső helyének meghatározását lehetővé tévő eszközt tartalmazó adatbázis megkülönböztetését a tartalmi elemek olyan gyűjteményétől, amely ugyan információt szolgáltat, azonban nem rendelkezik az azt alkotó egyedi tartalmi elemek kezelését biztosító eszközzel (a fenti 56. pontban hivatkozott Fixtures Marketing ügyben hozott ítélet 31. pontja).

⁸⁷ Ezen elemzés alapján a Bíróság megállapította, hogy a 96/9 irányelv 1. cikkének (2) bekezdése szerinti adatbázis-fogalom minden olyan gyűjteményre kiterjed, amely olyan műveket, adatokat vagy más tartalmi elemeket tartalmaz, amelyek egymástól tartalmuk sérelme nélkül elválaszthatók, és amely – függetlenül azok jellegétől – olyan rendszert vagy módszert is tartalmaz, amely lehetővé teszi az azt alkotó egyes tartalmi elemek helyének meghatározását (a fenti 56. pontban hivatkozott Fixtures Marketing ügyben hozott ítélet 32. pontja).

– A 2004/258 határozat 3. cikkének a) pontjában szereplő „dokumentum” kifejezés meghatározásának elemzése

⁸⁸ Elemzésnek kell alávetni a 2004/258 határozat 3. cikkének a) pontjában szereplő „dokumentum” kifejezés meghatározásának különböző elemeit. Ebben a tekintetben először is meg kell állapítani, hogy az ebben a meghatározásban használt „adathordozó”, „tárolt”, „felvétel”, „készített” és „birtokában lévő” kifejezésekből implicit módon, de egyértelműen az tűnik ki, hogy az olyan tárolt adattartalomra vonatkozik, amelyek az előállításuk után másolhatóak és megtekinthetőek. A nem tárolt elemek tehát még akkor sem minősülnek dokumentumoknak, ha azokról az EKB-nak tudomása van.

⁸⁹ Ennélfogva, ha az EKB alkalmazottainak találkozáján elhangzottakat nem veszik fel kép- vagy audiovizuális rögzítő eszközzel, és azokat nem foglalják jegyzőkönybe sem, nem lehet szó dokumentumról, amely hozzáférés iránti kérelem tárgya lehet, még akkor sem, ha a kérdéses találkozó résztvevői pontosan emlékeznek a beszélgetésük

tartalmára (lásd ebben az értelemben és analógia útján a fenti 81. pontban hivatkozott WWF European Policy kontra Tanács ügyben hozott ítélet 76–78. pontját).

⁹⁰ Másodszor a 2004/258 határozat 3. cikkének a) pontjában szereplő meghatározásból az következik, hogy nincs jelentősége az adattartalmat hordozó tárolóeszköz jellegének azon kérdés esetében, hogy ez az adattartalom dokumentumnak minősül-e, vagy sem. Ennélfogva a tárolóeszköz lehet mind hagyományos adathordozó, mint a papír, mind bonyolultabb adathordozó-típus, mint a különböző elektronikus tárolóeszközök (merevlemez, memóriacsip stb.) vagy a hang-, kép- és audiovizuális felvételek készítéséhez használt különböző adathordozók (CD, DVD, videokazetta). A kérdéses meghatározás főszabály szerint kiterjed az összes olyan új tároló- és felvevőeszközre, amelyeket a jövőben esetleg kifejlesztenek.

⁹¹ Harmadszor a 2004/258 határozat 3. cikke a) pontjának szövege „bármely adattartalomra” vonatkozik. Más szóval a tárolt tartalom típusa és jellege is közömbös. Az összes adathordozó elfogadása ugyanis szükségszerűen magában foglalja a különböző engedélyezett adathordozókon tárolható összes tartalom elfogadását is. Az említett határozatban szereplő meghatározás értelmében vett dokumentum ugyanis tartalmazhat szavakat, számokat vagy a szimbólumok bármely más típusát, de képeket és hang-, illetve képfelvételeket is, például egy előadó szavait, illetve filmet.

⁹² A tartalomra vonatkozó egyetlen korlátozás, amelyre a 2004/258 határozat 3. cikkének a) pontjában szereplő meghatározás kiterjedhet, az a feltétel, amely szerint az említett tartalomnak az EKB politikáira, tevékenységeire vagy döntéseire kell vonatkoznia.

- 93 Negyedszer ugyanezen okokból a 2004/258 határozat 3. cikkének a) pontjában szereplő „dokumentum” kifejezés meghatározásából levezethető, hogy az adattartalom terjedelmének, hosszúságának vagy fontosságának sincs jelentősége azon kérdést illetően, hogy az említett meghatározás vonatkozik-e erre az adattartalomra, vagy sem.
- 94 Meg kell tehát állapítani, hogy a 2004/258 határozat értelmében vett dokumentum lehet egy több száz oldalas könyv vagy egy olyan „papírdarab” is (az EKB által a fenti 70. pontban összefoglalt érvelésben használt szavak alapján), amely csupán egyetlen szót vagy számot tartalmaz, így például egy nevet vagy egy telefonszámot. Hasonlóképpen a dokumentum nemcsak valamely szövegből, így levélből vagy beadványból állhat, hanem táblázatból, katalógusból vagy listából is, így például telefonkönyvből, árlistából vagy tartalékalkatrészek listájából.

– A felperes hozzáférés iránti kérelmének tárgya

- 95 Ahogyan az a fenti 82–87. pontban kifejtett megfontolásokból kitűnik az adatbázis fogalma nemcsak az adatbázisban található adatok összességére vonatkozik, hanem az azt hordozó technikai eszközre is, amely lehetővé teszi az említett adatok valamely rendszer vagy módszer szerinti elrendezését, valamint azok célzott és egyedi kiválogatását.
- 96 Meg kell azonban állapítani, hogy a felperes sem a hozzáférés iránti első kérelmében, sem a megerősítő kérelmében, sem a Törvényszék előtti beadványaiban nem különböztette meg egyértelműen az adatbázisokban található adatokat és magát az adatbázist, amely utóbbi – amint arra felhívtuk a figyelmet – szélesebb körű fogalom.

- 97 Ugyanis, míg az első kérelmében (lásd a fenti 4. pontot) a felperes „a jelentések statisztikai analízisének elkészítéséhez felhasznált adatbázisokra” utalt, a megerősítő kérelmében (lásd a fenti 6. pontot) azt jelezte, hogy „a kért adatok valójában az EKB által készített, elektronikus formában (»adatbázisként«) tárolt tartalmat jelentenek”. A felperes ezáltal azt a benyomást keltette, hogy a hozzáférés iránti kérelme kizárólag az EKB egyik adatbázisában található adatokra vonatkozik. Úgy tűnik továbbá, hogy a felperes az „adatbázis” kifejezést az abban található adatok megjelölésére gyűjtőfogalomként használja, és teljesen elvonatkoztat az adatbázis szerkezeti elemeitől.
- 98 Ezenkívül a felperes, míg a jelen jogalap keresetlevélbeli elnevezésében az „adatbázis »dokumentum jellegére«” utal, a válaszban egyrészt azt állítja, hogy az adatbázis „egy-idejűleg »tartalom« és »hordozó«”, másrészt hogy a hozzáférés iránti kérelme csak a „nyers adatokra” vonatkozik.
- 99 Az e terminológiai pontatlanságból adódó zavart a tárgyaláson a Törvényszék egyik kérdésére adott válaszában a felperes által adott magyarázatok sem tudták eloszlatni. Arra a kérdésre, hogy a hozzáférés iránti kérelme kizárólag az EKB egyik adatbázisában található adatokra vonatkozik-e, vagy ezt a kérelmet úgy kell értelmezni, hogy az az ilyen adatbázis más – a felperes által pontosítandó – tartalmi elemeire is vonatkozik, a felperes közölte, hogy a kérelme valóban „adatbázisra” „például egy olyan táblázatra [irányult], amely az alkalmazottak felvételére és mobilitására vonatkozó adatokat tartalmazhat”. A felperes jelezte, hogy ha ez az adatbázis létezik, akkor szeretne arról „fénymásolatot” kapni, illetve hozzátette, hogy számít arra, hogy megkapja „ezt az adatbázist, ezt az összeállítást”. Közölte továbbá, hogy ha az EKB nem rendelkezik „ilyen táblázattal, ilyen összeállítással”, akkor minden bizonnyal léteznek a személyi állományra vonatkozó olyan akták, amelyeket felhasználhatott volna. Arra a kérdésre, hogy a magyarázatai fényében helytálló-e az a következtetés, hogy egy fénymásolat is elegendő lett volna, és így a kérelme nem az adatbázis eszközeire vonatkozott, a felperes úgy válaszolt, hogy „kezdetben” egy fénymásolat valóban elegendő lett volna, ezt

követően azonban esetleg szüksége lehet az adatbázis rendelkezésre álló eszközeire is. Ezek a nyilatkozatok a tárgyalási jegyzőkönyvben rögzítésre kerültek.

100 A jelen eljárásban részt vevő többi fél az érvelésében hol az adatbázisban található adatokra, hol magára az adatbázisra hivatkozik.

101 A felperes által a tárgyalás során előterjesztett magyarázatokat is figyelembe véve meg kell állapítani, hogy a felperes hozzáférés iránti kérelme legalábbis olyan adatok összességéhez való hozzáférésre irányult, amelyek az EKB egy vagy több adatbázisában szerepelnek, de nem feltétlenül lehet kizárni, hogy az ezen adatbázisok más tartalmi elemeire is irányul. E körülmények között meg kell vizsgálni, először is, hogy ezen adatok összessége a 2004/258 határozat 3. cikkének a) pontja értelmében dokumentumnak minősül-e, és ezt követően csak szükség esetén kell foglalkozni azzal a kérdéssel, hogy a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelem irányulhat-e az ilyen adatbázis más tartalmi elemeire.

– A valamely adatbázisban található adatok összességének a 2004/258 határozat 3. cikkének a) pontja értelmében vett dokumentumnak történő minősítése

102 Megjegyzendő, hogy – amint az a fenti 82–87. pontban kifejtett megállapításokból kitűnik – az adatbázis jellemzői között szerepel egyrészt valamely tetszőleges jellegű tartalom (információs, irodalmi, művészi, zenei vagy más), másrészt valamely tetszőleges jellegű fix hordozó, amelyeken az említett tartalmat tárolják.

- 103 Meg kell tehát állapítani, hogy a 96/9 irányelv 1. cikkének (2) bekezdése értelmében vett adatbázisokban található adatok összessége rendelkezik a 2004/258 határozat 3. cikkének a) pontja értelmében vett dokumentum két alapvető tulajdonságával, mivel azok adathordozón tárolt adattartalomnak minősülnek. Ez a megállapítás a jelen eljárásban szóban forgó EKB adatbázisokban található adatokra is érvényes, amelyek – amint azt a Törvényszék már kimondta – a fent említett meghatározás hatálya alá tartoznak, amennyiben azok az EKB tevékenységére vonatkoznak.
- 104 Mindazonáltal a fenti 73. pontban összefoglalt érvelésben az EKB és a Bizottság lényegében azt állítják, hogy az adatbázisok nem minősülnek a 2004/258 határozat 3. cikkének b) pontja értelmében vett dokumentumnak, következésképpen az abban található adatok sem tekinthetők dokumentumoknak mindössze amiatt, hogy azokat a kérdéses adatbázisba foglalták.
- 105 Sem az EKB, sem a Bizottság nem fejtette ki, hogy szerintük mi minősül a 2004/258 határozat 3. cikkének a) pontja értelmében vett dokumentumnak, és azokat az indokokat sem, amelyek miatt a hozzáférés iránti kérelem nem irányulhat a valamely adatbázisban található adatokra. Ugyanezeket a kérdéseket veti fel az a megkülönböztetés is, amelyet a Bizottság próbált megteremteni a dokumentum jellegű adatbázisok, így az EUR-Lex adatbázisa, és a nem dokumentum jellegű adatbázisok között.
- 106 Az EKB és a Bizottság ugyan nem tesznek róla említést, azonban úgy tűnik, hogy a fenti 105. pontban szóban forgó érvelésük azon az előfeltételezéses alapul, amely szerint valamely önmagában vett adat nem lehet olyan „adattartalom”, amelynek a mérete és a jellege megfelelő ahhoz, hogy a 2004/258 határozat vagy az 1049/2001 rendelet értelmében vett dokumentumnak minősüljön.
- 107 Ezen előfeltétel elfogadása esetén, a fenti 87. pontban említett adatbázisok jellemzőire tekintettel ki lehetne jelenteni, hogy valamely adatbázis legfeljebb tartalmazhat az

egyszerű adatokat meghaladó dokumentumokat. Ugyanis az ilyen adatbázist alkotó tartalmi elemek, vagyis az adatok függetlenek egymástól. Ezen adatok főszabály szerint nem rögzített és megváltoztathatatlan elrendezésben jelennek meg, hanem a rendelkezésre bocsátott eszközök, módszerek vagy egyebek alkalmazása révén számos összeállításban jelentkezhetnek. Ha elfogadnánk, hogy e tartalmi elemek egyike sem szükségszerűen dokumentum, és ezenfelül, ha e tartalmi elemek között egyáltalán nem lennének olyanok, amelyek között olyan állandó kapcsolat van, amely dokumentumnak minősülhetne, logikus lenne a következtetés, hogy a valamely adatbázisban található adattömeg egészében véve nem minősül „dokumentumnak”.

108 Mindazonáltal meg kell állapítani, hogy a fenti 106. pontban említett előfeltételezést egyáltalán nem támasztja alá a 2004/258 határozat 3. cikkének a) pontjában szereplő meghatározás szövege, amely szerint „bármely adattartalom” dokumentumnak minősülhet. Amint azt a Törvényszék már megállapította (lásd a fenti 93. és 94. pontot) az e meghatározásban használt kifejezések szükségszerűen magukban foglalják, hogy a dokumentumnak minősüléshez még valamely rendkívül kisméretű adattartalom – így például egyetlen szó vagy számjegy – is elegendő, amennyiben azt tárolják (például felírják egy papírdarabra).

109 Ezenkívül figyelembe kell venni azt a tényt, hogy ezen előfeltételezés elfogadása azt a kérdést vetné fel, hogy milyen méretű adattartalomra van szükség ahhoz, hogy az a 2004/258 határozat értelmében vett dokumentumnak minősüljön. Más szóval, ha el kellene fogadnunk például azt, hogy az ilyen dokumentumnak minősüléshez egy számjegy vagy egyetlen szó nem elegendő, akkor meg kellene határozni, hogy ahhoz egy mondat, egy bekezdés vagy valamely még jelentősebb méretű szöveg szükséges-e. Mivel az említett határozat kibocsátója úgy döntött, hogy az e határozat 3. cikkének a) pontjában szereplő meghatározásban nem rögzíti az adattartalom mérete esetében megkövetelt alsó határt, ez a feladat nem hárulhat az uniós bíróságra.

110 Egyébiránt a fenti 106. pontban említett előfeltételezés elfogadása azzal járna, hogy a 2004/258 határozat 3. cikkének a) pontjában szereplő „dokumentum” kifejezés

meghatározásból kikerülnének a kisméretű tartalmi elemek összeállításai, amennyiben ezek a tartalmi elemek önállóak, azaz egymástól a tartalmuk sérelme nélkül elválaszthatóak. Ennélfogva az árlistát, a tartalékalkatrészek listáját vagy a telefonkönyvet sem lehetne „dokumentumnak” tekinteni, mivel azok nem minősülnek olyan szövegnek, amelyet teljes egészében való olvasásra szántak, hanem inkább egyes adatok kigyűjtésére szolgálnak azoknak, akik kis terjedelmű konkrét információt keresnek, például valamely meghatározott termék árát vagy valamely személy telefonszámát. Mindazonáltal úgy tűnik, hogy sem az EKB, sem a Bizottság nem állítja azt, hogy a listák vagy a telefonkönyvek nem minősülnek a 2004/258 határozat értelmében vett dokumentumoknak.

- 111 Végül a fenti 106. pontban említett előfeltételezés nem veszi figyelembe azt a tényt, hogy a valamely adatbázisban található adat jelentősége nem csupán a méretében rejlik, amely esetleg csekély is lehet, hanem az ezen adatnak az ugyanezen adatbázisban található többi adattal fennálló összetett, közvetlen vagy közvetett kapcsolataiban is. Ugyanis pontosan ezek a kapcsolatok teszik lehetővé, hogy valamely adatbázis adattartalma a fenti 56. pontban hivatkozott Fixtures Marketing ügyben hozott ítélet 30. pontjában használt megfogalmazás alapján „valamely rendszer vagy módszer szerint legyen elrendezve”. Ezáltal még az adatbázisból kimásolt csekély mennyiségű adat is hordozhat egy vagy több hasznos információt, míg az összefüggéséből kiragadott szövegrészlet főszabály szerint elveszti a jelentését.
- 112 Az előző megállapítás lehetővé teszi a valamely adatbázisból kimásolt adatok összességének állítólagos érthetetlen jellegére vonatkozó érv elutasítását is, amelyre az EKB és a Bizottság hivatkozott a tárgyalás során.
- 113 Arra kérdésre, hogy ezt az érvet úgy kell-e értelmezni, hogy a valamely adathordozón tárolt adattartalomnak érthetőnek kell lennie ahhoz, hogy a 2004/258 határozat értelmében vett dokumentumnak minősülhessen, az EKB úgy válaszolt, hogy nem „egyedüli szempontról” van szó, hanem „olyasmiről, amit a dokumentum összefüggésében kell értelmezni”. Ezt azzal egészítette ki, hogy még ha nem is kell érthetőnek lennie

önmagában az adattartalomnak, azt érthető dokumentumba kell foglalni a hozzáférést kérő számára, mivel a jogalkotónak nem lehetett az a szándéka, hogy olyan szabályozást hozzon létre, amely lehetővé teszi érthetetlen dokumentumok kérelmezését.

- 114 Ugyanezen kérdésre adott válaszában a Bizottság hangsúlyozta, hogy azon dokumentum érhető jellege, amelyhez hozzáférést kértek némileg „alapul szolgál” a 2004/258 határozat 3. cikke a) pontjának a Bizottság általi értelmezése során, azonban az jogi szempontból nem lényeges elem. A Bizottság szerint az a tény minősül lényeges elemnek, hogy a nem dokumentum jellegű adatbázis adattartalma nem keresés eredménye, mivel két különböző adattartalomról van szó. Az adattartalom vagy a nyers adatok fogalmának nincs értelme valamely nem dokumentum jellegű adatbázis esetében. Adatmásolási munkára van szükség ahhoz, hogy az adatokat egy meghatározott elrendezésnek megfeleltessék, aminek eredményeként megváltozik az adattartalom. A Bizottság szerint ebből következően, ha a nyers adattartalom érthetetlen, akkor a jelen esetben szóban forgóhoz hasonló kérelmet az adattartalom megváltoztatása, tehát egy új dokumentum létrehozása különbözteti meg az korábban létező, azonosítható dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelmekről. Az EKB és a Bizottság ezen nyilatkozatai a tárgyalási jegyzőkönyvben rögzítésre kerültek.
- 115 Az EKB és a Bizottság ezen érvelése mindazonáltal nem lehet helytálló. Már ezen a ponton rá kell mutatni, hogy – amint azt hallgatólagosan ez a két fél is elismeri – a 2004/258 határozat 3. cikkének a) pontja nem ír elő a tárolt adattartalom érthető jellegén alapuló szempontot. Az ilyen szempont bevezetése végeredményben szükségessé tenné annak pontos meghatározását, hogy milyen szemszögből kell értékelni valamely adattartalom érthető jellegét. Az adattartalom ugyanis bizonyos személyek számára jelentéssel bírhat, míg mások számára érthetetlen.
- 116 Mindenesetre a fenti 111. pontban foglalt megállapításra tekintettel téves az EKB-nak és a Bizottságnak az hallgatólagos de egyértelmű állítása, hogy valamely adatbázisban található adatok összessége egyáltalán nem rendelkezik jelentéssel. Az említett

adatokat ugyanis nem véletlenszerűen vagy rendezetlenül, hanem pontos elrendezési séma szerint tárolják, amelynek összetettsége lehetővé teszi az ezen adatok közötti többféle kapcsolatot létrehozását.

117 Ennélfogva a Bizottság érvelésével ellentétben az adatokat nem az adatbázisból való kimásolásuk időpontjában rendezik el valamely meghatározott elrendezési mód szerint. Ez az elrendezés az említett adatbázis létrehozása óta, és az egyes adatoknak ezen adatbázisba való illesztése óta fennáll. A valamely adatbázisban található összes adat kimásolására, és azoknak érthető megjelenítésére mindig van lehetőség. Az adatbázis elrendezési sémája, amennyiben kellően összetett, még az említett adatbázis összes adatának különböző megjelenítéseit is lehetővé teszi, amely megjelenítések az elfogadott elrendezési szempont szerint eltérőek (betűrend szerinti, növekvő vagy csökkenő sorrend szerinti elrendezés stb.). Valamely jelentős számú adatot tartalmazó adatbázisban található összes adat megjelenítése, annak méretére tekintettel, természetesen nehézségeket teremthet valamely – nagyszámú hasonló információ között található – pontos információ kikeresése során. Mindez azonban egyáltalán nem jelenti azt, hogy az ilyen megjelenítés „érthetetlen” lenne.

118 Az előző megfontolások tehát mind azon következtetés mellett szólnak, amely szerint az EKB valamely adatbázisában található adatok összessége a 2004/258 határozat 3. cikkének a) pontja értelmében vett dokumentumnak minősül, következésképpen az e határozaton alapuló hozzáférés iránti kérelem tárgyát képezheti.

– A valamely intézmény adatbázisához való hozzáférési joggal kapcsolatos állítólagos nehézségek

119 Meg kell vizsgálni, hogy a valamely intézmény adatbázisaihoz való hozzáférési joggal kapcsolatos állítólagos nehézségek – amelyekre az EKB és a Bizottság

hivatkozik – igazolhatják-e a 2004/258 határozat 3. cikke a) pontjának olyan eltérő értelmezését, amely a „dokumentum” fogalmából kizárja az EKB valamely adatbázisában található adatokat. Ebben a tekintetben egymást követően megvizsgáljuk azokat az érveket, amelyek az ilyen jog elismeréséből eredő állítólagos túlzott munkateherre, az adatbázis tartalmi stabilitásának állítólagos hiányára, az ilyen adatbázisban található adatok esetleges érzékeny vagy bizalmas jellegére és azokra az állítólagos nehézségekre vonatkoznak, amelyek az adatbázisnak az olyan dokumentum-nyilvántartásban való szerepeltetésével kapcsolatosak, mint amely az 1049/2001 rendelet 11. cikkében szerepel.

- 120 Ebben a tekintetben először is rá kell mutatni, hogy semmi nem utal arra, hogy jelentős problémákat vethetne fel a 2004/258 határozat 9. cikke (1) bekezdésének a valamely adatbázisban található adatokra történő alkalmazása. Főszabály szerint mindig lehetségesnek kellene lennie, hogy az érintett az EKB valamely adatbázisába a helyszínen, illetve az EKB valamelyik alkalmazottjának segítségével vagy annak felügyelete mellett betekinthessen. Másrészt nem lehet eleve kizárni azt, hogy valamely adatbázis teljes tartalmát az érdekelt részére elektronikus másolat formájában továbbítsák, különösen ha csekély méretű adatbázisról van szó.
- 121 Mindamellet emlékeztetni kell arra, hogy az 1049/2001 rendelet kapcsán a Törvényszéknek már kimondta, hogy figyelembe kell venni azt a lehetőséget, hogy valamely kérelmező e rendelet alapján olyan kérelmet terjeszt elő, amely az annak elintézéséhez szükséges munkateher miatt alkalmas a címzett intézmény megfelelő működésének megbénítására. A Törvényszék megállapította, hogy ilyen esetben az intézmény azon joga, hogy az 1049/2001 rendelet 6. cikkének (3) bekezdését alkalmazva a maga és a kérelmező számára is „múltányos megoldást” keressen, még ha igen korlátozott módon is, az annak figyelembevételére vonatkozó lehetőséget tükrözi, hogy a kérelmező érdekeit össze kell egyeztetni a gondos ügyintézéshez fűződő érdekekkel. A Törvényszék ebből arra következtetett, hogy az intézménynek lehetőséggel kell rendelkeznie egyfelől a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáféréshez fűződő érdek, másfelől az ebből eredő munkateher közötti mérlegelésre abból a célból, hogy ezekben a sajátos esetekben megóvja a gondos ügyintézéshez fűződő érdeket (a Törvényszék

T-2/03. sz., Verein für Konsumenteninformation kontra Bizottság ügyben 2005. április 13-án hozott ítéletének [EBHT 2005., II-1121. o.] 101. és 102. pontja és a fenti 29. pontban hivatkozott Williams kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 85. pontja).

- ¹²² A Törvényszék mindazonáltal megállapította, hogy ezzel a lehetőséggel csak kivételesen lehet élni, különös tekintettel arra a tényre, hogy a hozzáférési jog gyakorlásához és a kérelmező érdekeinek érvényesítéséhez szükséges munkateher figyelembevétele az említett jog gyakorlásának meghatározásában főszabály szerint nem játszik szerepet. Továbbá, mivel az intézmények birtokában lévő dokumentumokhoz való hozzáférés joga képezi a főszabályt, a kérelem folytán elvégzendő feladat ésszerűtlenségén alapuló kivételre hivatkozó intézmény köteles az ésszerűtlenség mértékét bizonyítani (a fenti 121. pontban hivatkozott Verein für Konsumenteninformation kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 103., 108. és 113. pontja és a fenti 29. pontban hivatkozott Williams kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 86. pontja).

- ¹²³ Ezek a megállapítások analógia útján a 2004/258 határozat alkalmazására is érvényesek. Egyrészt e határozat 6. cikkének (3) bekezdése megegyezik az 1049/2001 rendelet 6. cikkének (3) bekezdésével. Másrészt e határozat 7. cikkének (4) bekezdése szerint ugyanezen cikknek az első kérelmek elbírálásáról szóló (1) bekezdése nem alkalmazható „rendkívül sok megalapozatlan” kérelem esetén.

- ¹²⁴ Meg kell tehát állapítani, hogy az adatbázisban található adatok összességének esetleges jelentős mérete nem minősül helytálló érvek ahhoz, hogy tagadni lehessen, hogy azok a 2004/258 határozat 3. cikkének a) pontja értelmében vett dokumentumnak minősülnek, mivel az ítélkezési gyakorlatban már volt szó arról, hogy a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelem a tárgyának terjedelme miatt a kérelem címezettje számára jelentős munkateherrel járhat, valamint arról is, hogy ilyen kivételes helyzetben milyen megoldást kell alkalmazni.

- 125 Másodszor az adatbázis stabilitásának állítólagos hiánya – amelyre az EKB és a Bizottság hivatkozott az érvelésében – úgyszintén nem engedi meg azt következtetést, hogy az ilyen adatbázis tartalma nem minősülhet a 2004/258 határozat 3. cikkének a) pontja értelmében vett dokumentumnak.
- 126 Ebben a tekintetben rá kell mutatni, hogy az adatbázisnak ahhoz, hogy valamely adathordozón tárolható legyen rendelkeznie kell minimális fokú stabilitással. Nem tesz eleget ennek a feltételnek az a tartalom, amely csak nagyon rövid ideig van jelen valamely műszaki eszközön. Ennélfogva két beszélgetőpartner telefonon váltott szavai vagy a figyelő kamerának a képernyőn megjelenített képei nem minősülnek a 2004/258 határozat 3. cikkének a) pontja értelmében vett dokumentumnak. E szavak és ezek a képek csak egy pillanatig jelennek meg az érintett műszaki eszközön (a telefonvonalon, illetőleg a képernyőn), következésképpen nem beszélhetünk adathordozón tárolt tartalomról.
- 127 Ezzel szemben az EKB általi rögzítésének pillanatától a 2004/258 határozat 3. cikkének a) pontja értelmében vett dokumentumnak minősül a megfelelő adathordozón tárolt tartalom, amely hozzáférés iránti kérelem tárgya lehet. Ebben a tekintetben közböbs az a tény, hogy ezt a tartalmat később módosítani lehet. A figyelőkamera által továbbított képek esetére visszatérve, amennyiben ezt a kamerát valamely olyan eszközhöz csatlakoztatják, amely automatikusan rögzíti az utolsó 30 nap során továbbított képeket, akkor ez a felvétel vitathatatlanul olyan dokumentumnak minősül, amely hozzáférés iránti kérelem tárgya lehet. Nem vezethet ezzel ellentétes következtetésre az a tény, hogy a harminc napnál régebbi képeket minden nap törlik a rendszerből, és azokat későbbiekkel helyettesítik.
- 128 A hozzáférés iránti kérelem nyilvánvalóan nem irányulhat jövőbeli, tehát még nem rögzített adattartalomra – mivel olyan dokumentumról volna szó, amely a kérelem időpontjában még nem létezik – sem olyan adattartalomra, amelyet rögzítettek ugyan a múltban, de a kérelem előterjesztése előtt töröltek.

- 129 Konkrétabban a törölt adattartalmat illetően meg kell állapítani, hogy az a 2004/258 határozat 3. cikkének b) pontja értelmében nincs az EKB birtokában, amennyiben az EKB ehhez az adattartalomhoz nem képes hozzáférni azon rögzítő eszköz szokásos használata keretében, amelyen ezt az adattartalmat tárolták. Az a tény, hogy valamely szakember a szokásos használat keretein kívül eső módszerrel képes volna helyreállítani az EKB birtokában lévő tárolóeszközön az erről az eszközről törölt adattartalmat nem elegendő annak megállapításához, hogy ez az adattartalom az EKB birtokában van.
- 130 Más szóval, amennyiben az EKB-hoz a 2004/258 határozat alapján hozzáférés iránti kérelmet intéznek, akkor az elvárható tőle, hogy a birtokában lévő különböző tárolóeszközök aktuális adattartalmában a kérelem tárgyának kikeresése céljából kutatást végezzen, az azonban nem, hogy egy ilyen kérelem elintézése érdekében a korábban törölt adattartalmat helyreállítsa.
- 131 Ezzel szemben meg kell állapítani, hogy – amint arra a Svéd Királyság helyesen hivatkozik – a 2004/258 határozat 3. cikkének a) pontja értelmében az EKB birtokában van az az adattartalom, amelyet az EKB érdekében valamely külső szolgáltató olyan módon tárol, hogy ezen adattartalomnak bármikor az EKB rendelkezésére kell állnia.
- 132 A fenti megállapítások különösebb probléma nélkül alkalmazhatóak az adatbázisban található adatokra is. Ebben a tekintetben először is arra kell rámutatni, hogy teljességgel elképzelhető egy olyan stabil adattartalommal rendelkező adatbázis, amelyet egyáltalán nem módosítható. Így például a Törvényszék T-145/06. sz., Omya kontra Bizottság ügyben 2009. február 4-én hozott ítéletének (EBHT 2009., II-145. o.) 2. pontjában szereplő, az Európai Gazdasági Térség főbb szállítóinak 2002 és 2004 közötti, lecsapatott kalcium-karbonát és őrlt kalcium-karbonát szállítmányaira vonatkozó adatbázis az elkészítése után főszabály szerint egyáltalán nem módosítható.

- 133 Ez a megállapítás nyomban megfosztja a meggyőző ereje nagy részétől az EKB és a Bizottság azon érvét, amelyet a jelen esetben szóban forgó adatbázisok adattartalma stabilitásának állítólagos hiányára alapítanak. Ugyanis amennyiben a tökéletesen stabil adatbázisban található adatok a 2004/258 határozat 3. cikkének a) pontja értelmében vett dokumentumnak minősülhetnek, akkor aligha lehet ettől eltérő következtésre jutni az olyan adatbázis esetében, amelynek adattartalma idővel megváltozhat.
- 134 Ezenkívül a fenti 128–130. pontban kifejtett megállapítások megfelelő megoldásként szolgálhatnak bármely olyan problémára, amely a 2004/258 határozat alapján előterjesztett hozzáférés iránti kérelem tárgyát képező adatbázis adattartalmának esetleges instabil jellegéből adódik.
- 135 Ennélfogva magától értetődik, hogy az ilyen kérelem az adatbázisnak csak a kérelem előterjesztésekor fennálló adattartalmára vonatkozhat, következésképpen az nem vonatkozhat sem a már törölt adatokra, sem azokra az adatokra, amelyeket ebben az időpontban még nem vettek fel az adatbázisba.
- 136 Tény, hogy az olyan adatbázisra vonatkozó hozzáférés iránti kérelem, amelynek a tartalma változhat arra kötelezheti az EKB-t, hogy tegye meg az annak biztosításához szükséges intézkedéseket, hogy a kérelem benyújtásának időpontjában az adatbázisban található egyetlen adatot se töröljenek a kérelem megválaszolása előtt.
- 137 Mindazonáltal ez a kötelezettség hozzátartozik a 2004/258 határozatban szereplő, az EKB dokumentumaihoz való hozzáférési jog gyakorlásához, és az EKB és ezen kérelem előterjesztője közötti, ugyanezen határozat 6. cikkének (3) bekezdése szerinti tárgyalás lehetővé teszi az összes lehetséges nehézség megfelelő és méltányos megoldását.

- 138 Harmadszor az EKB és a Bizottság által kifejtett azon érvelést illetően, amely lényegében az EKB adatbázisában található bizonyos adatok esetleges érzékeny vagy bizalmas jellegére vonatkozik, rá kell mutatni, hogy ez a lehetőség semmilyen esetben nem minősülhet megfelelő indoknak ahhoz, hogy az ilyen adatbázis adattartalma vonatkozásában megtagadják a 2004/258 határozat 3. cikkének b) pontja értelmében vett dokumentumnak való minősítését.
- 139 A hozzáférési jog alóli, a 2004/258 határozat 4. cikke szerinti kivételek ugyanis főszabály szerint lehetővé teszik, hogy az EKB bármely ilyen természetű adat esetében megtagadja a hozzáférést, anélkül hogy ezáltal megkérdőjelezné az adatbázisban található adatok összességének a 2004/258 határozat 3. cikkének a) pontja értelmében vett dokumentum minőségét.
- 140 Nem lehet helytálló a Bizottság azon érve sem, amely szerint lehetetlen elvégezni a valamely adatbázisban található adatok összességének konkrét és egyedi vizsgálatát annak meghatározása érdekében, hogy azok a releváns szabályozásban – a jelen esetben a 2004/258 határozat 4. cikkében – előírt hozzáférési jog alóli kivételek valamelyikébe tartoznak-e.
- 141 Függetlenül attól a ténytől, hogy – amint arra a Bíróság a C-139/07. P. sz., Bizottság kontra Technische Glaswerke Ilmenau ügyben 2010. június 29-én hozott ítéletének (EBHT 2010., I-5885. o.) 54. pontjában emlékeztetett – az érintett intézménynek bizonyos esetekben lehetősége van arra, hogy ebben a tekintetben általános vélelmeket vegyen alapul, egyáltalán nem elképzelhetetlen valamely adatbázis esetében az annak ellenőrzésére irányuló konkrét vizsgálat, hogy az adatbázis egyetlen olyan adatot sem tartalmaz, amely a kérdéses kivételek egyikének hatálya alá tartozhat.

- 142 Mivel az adatbázis a természeténél fogva lehetővé teszi az egyedi hozzáférést az abban található minden egyes adat esetében (lásd a fenti 85–87. pontot) nyilvánvaló, hogy ahhoz a következtetéshez, hogy nem lehet engedélyezni az adatbázisban található adatok összességéhez való hozzáférést, az is elegendő, ha e vizsgálat során egyetlen olyan adatot azonosítanak, amely a hozzáférési jog alóli valamelyik kivételhez tartozik.
- 143 Ilyen esetben az EKB-nak ezt követően azt kellene megvizsgálnia, hogy engedélyezhető-e a 2004/258 határozat 4. cikkének (6) bekezdése szerinti részleges hozzáférés.
- 144 Ebben a tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a rendelkezésben foglaltakból közvetlenül következik, hogy az EKB köteles megvizsgálni, hogy lehetséges-e a hozzáférés iránti kérelemmel érintett dokumentum részleges hozzáférhetővé tételének engedélyezése, ezáltal az előírt kivételek hatálya alá tartozó részekre korlátozva a hozzáférés esetleges megtagadását. Az EKB köteles ilyen részleges hozzáférést biztosítani, ha az intézmény által a dokumentumhoz való hozzáférés megtagadásával elérni kívánt cél úgy is megvalósítható, hogy ezen intézmény a védeni kívánt közérdeket esetlegesen sértő részek elfedésére szorítkozik (lásd analógia útján a fenti 81. pontban hivatkozott WWF European Policy Programme kontra Tanács ügyben hozott ítélet 50. pontját).
- 145 A különböző keresőeszközök – amelyekkel az elektronikus adatbázis, és végső soron azt üzemeltető szoftver el van látva – pontosan az ilyen esetekben rendelkeznek különleges jelentőséggel. Ezek az eszközök ugyanis még azt is lehetővé teszik az EKB számára, hogy adott esetben a kérelmezővel folytatott – a 2004/258 határozat 6. cikkének (3) bekezdése értelmében vett – informális egyeztetést követően, azonosítsa és a kérelmezővel közölje az utóbbit érdeklő adatokat a határozat 4. cikke szerinti kivételekhez tartozó adatok kivételével.

- 146 Ugyanezen összefüggéshez tartozik az a kérelem, amely az EKB adatbázisaiban való keresésre és e keresés eredményének közlésére irányul, mivel az lényegében a dokumentumhoz (azaz az adatbázisban található összes adathoz) való részleges hozzáférés iránti kérelemnek minősül.
- 147 A 2004/258 határozat 4. cikkének (5) bekezdése ugyan rendelkezik a részleges hozzáférésről, mint az abban az esetben alkalmazandó megoldásról, ha a hozzáférés iránti kérelemnek lehetetlen teljes egészében eleget tenni. Mindazonáltal, mivel az ugyanezen határozat 2. cikkének (1) bekezdésében meghatározott személyek főszabály szerint az EKB valamennyi dokumentumához hozzáféréssel rendelkeznek, ezek a személyek nyilvánvalóan kérelmezhetik az ilyen dokumentumhoz való részleges hozzáférést.
- 148 Az ilyen részleges hozzáférés iránti kérelemnek összhangban kell állnia a 2004/258 határozat 6. cikke (1) bekezdésében foglalt szabályokkal, az arra tekintettel szükséges kiigazításokkal, hogy a kérelem a dokumentumnak csak egy részét érinti. Ennélfogva ennek a kérelemnek nemcsak azt az említett határozat 3. cikkének a) pontja értelmében vett dokumentumot kell azonosítania, amelyre irányul, hanem annak azt a részét is, amelyhez a hozzáférést kérik. Mindazonáltal e határozat 6. cikke (2) és (3) cikkének alkalmazása azon lehetséges problémák orvoslását is lehetővé teszi, amelyekkel a kérelmező találkozhat.
- 149 Ezenkívül rá kell mutatni arra, hogy jóllehet az adatbázis a jellegénél fogva komoly lehetőséget kínál a célzottan azon adatokra irányuló részleges hozzáférésre, amelyek a kérelmezőt érdekelhetik, figyelembe kell venni a fenti 128. pontba foglalt azon megállapítást is, amely szerint a hozzáférés iránti kérelem csak létező dokumentumra vonatkozhat, és ebből következően nem irányulhat új dokumentum létrehozására (lásd még ebben az értelemben analógia útján a fenti 81. pontban hivatkozott WWF European Policy Programme kontra Tanács ügyben hozott ítélet 76. pontját). Az a hozzáférés iránti kérelem, amely alapján az EKB-nak új dokumentumot kellene létrehoznia – még akkor is, ha ezt létező és a birtokában lévő tények alapján kellene megtennie – nem minősül részleges hozzáférés iránti kérelemnek, és kívül esik a 2004/258 határozat keretein.

- 150 Az utóbbi megállapítás az adatbázisok esetére alkalmazva azt jelenti, hogy az arra irányuló hozzáférés iránti kérelem esetén, hogy az EKB valamelyik adatbázisában a kérelmező által megadott paraméterek alapján keresést végezzen, az EKB – amennyiben nem kell alkalmazni a 2004/258 határozat 4. cikkét – ennek a kérelemnek köteles eleget tenni, ha a kért kutatás elvégezhető az ezen adatbázis vonatkozásában rendelkezésre bocsátott kutatási eszközökkel.
- 151 Ugyanis, ahogyan arra már rámutattunk (lásd a fenti 117. pontot), azon összetett kapcsolatok miatt, amelyek az adatbázison belül egyes adatokat a többi adathoz kötnek, az ilyen adatbázisban található adatok összességét többféleképpen is meg lehet jelelni. Arra is lehetőség van, hogy az ebben a megjelenítésben foglalt adatoknak csak egy részét válasszák ki, és a többit elfedjék.
- 152 Ezzel szemben a dokumentumokhoz való, a 2004/258 határozat alapján előterjesztett, hozzáférés iránti kérelemben nem lehet megkövetelni az EKB-tól azt, hogy az egyik adatbázisában található adatok egy részét vagy egészét olyan séma szerinti elrendezésben közölje a kérelmezővel, amely nem szerepel az említett adatbázisban. Az ilyen kérelem valójában új „dokumentum” létrehozására irányul, és nem tartozik az említett határozat hatálya alá. Az ilyen kérelem ugyanis nem egy olyan elrendezéshez való részleges hozzáférésre irányul, amely az adott adatbázis esetében az EKB rendelkezésére álló eszközökkel megvalósítható (azaz ebben az értelemben már létező elrendezéshez), hanem egy új elrendezéshez való hozzáférésre, ennél fogva az ezen határozat 3. cikkének a) pontja értelmében vett új dokumentum létrehozására.
- 153 Az előző megfontolások alapján meg kell tehát állapítani, hogy a dokumentumhoz való részleges hozzáférés iránti kérelem keretében helytálló a Dán Királyság és a Finn Köztársaság azon állítása (lásd a fenti 59. és 62. pontot), amely szerint mindaz, ami valamely adatbázisból szokásos vagy rutinkeresés útján kimásolható a 2004/258 határozat alapján előterjesztett hozzáférés iránti kérelem tárgyát képezheti.

- 154 Negyedszer nem lehet helytálló az EKB és a Bizottság azon érve sem, amely szerint állítólag lehetetlen felvenni az adatbázisokat az 1049/2001 rendelet 11. cikkében szereplőhöz hasonló dokumentum- nyilvántartásba.
- 155 Először is meg kell állapítani, hogy az 1049/2001 rendeletről eltérően a 2004/258 határozat nem rendelkezik ilyen nyilvántartás EKB általi létrehozásáról. Ezenkívül emlékeztetni kell arra, hogy a nyilvántartás létrehozására vonatkozó – az 1049/2001 rendelet 11. cikke szerinti – kötelezettség arra irányul, hogy lehetővé tegye a polgárok számára az őket megillető, e rendeletről eredő jogaik tényleges gyakorlását (lásd ebben az értelemben a fenti 29. pontban hivatkozott Williams kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 72. pontját). Ennélfogva kétséges, hogy az a tény, hogy valamely elemet bonyolult vagy lehetetlen az ilyen nyilvántartásban szerepeltetni, elégséges érv lehet azon következtetés levonásához, hogy ez az elem az említett határozat 3. cikkének a) pontja értelmében nem minősül dokumentumnak.
- 156 Mindenesetre nem jelenthet különösebb nehézséget az, hogy valamely adatbázist – az 1049/2001 rendelet 11. cikkének (2) bekezdése szerinti információk feltüntetése mellett – felvegyenek ebbe a nyilvántartásba. Ez a rendelkezés egyáltalán nem követeli meg, hogy ezt a bejegyzést minden egyes alkalommal kiigazítsák, ha az adatbázisba valamely adatot felvesznek vagy törölnek. Az ilyen kiigazításra legfeljebb az adatbázis tartalmának lényeges módosítása esetén van szükség. Egyébiránt a nyilvántartásba való bejegyzés ésszerű időközönként naprakésszé tehető annak érdekében, hogy az jobban tükrözze ezen adatbázis aktuális tartalmát.
- 157 A fenti megállapítások összességéből az következik, hogy a valamely adatbázisban található adatok összességének a 2004/258 határozat 3. cikkének a) pontja értelmében vett dokumentumnak történő minősítése egyáltalán nem jár legyőzhetetlen gyakorlati nehézséggel, következésképpen el kell utasítani az EKB és a Bizottság ezzel ellentétes érvelését.

– Az 1049/2001 rendelet előkészítő munkálataira és a felek által hivatkozott többi dokumentumra alapított érvek

158 Meg kell vizsgálni az 1049/2001 rendelet előkészítő munkálataira és a felek által hivatkozott többi dokumentumra alapított érveket.

159 Először is semmilyen hasznos felvilágosítást sem nyújtanak azok a tények, amelyekre a Bizottság az 1049/2001 rendelet keletkezésére vonatkozóan hivatkozik. Ezek a dokumentumok ugyanis nemcsak az adatbázisokról nem tesznek kifejezetten említést, hanem azok a dokumentum kifejezésnek a végül elfogadott és az 1049/2001 rendelet 3. cikkének a) pontjában szereplőtől eltérő meghatározásaira vonatkoznak.

160 Másodszor a Bizottság COM(2008) 229 végleges – COD 2008/0090 dokumentumában szereplő, arra vonatkozó javaslata, hogy az említett meghatározást egészítsék ki egy olyan pontosítással, amely szerint „az elektronikus feldolgozó és hozzáférést biztosító rendszerekben tárolt adatok dokumentumoknak minősülnek, ennél fogva azok nyomtatott vagy elektronikus formában kimásolhatók a rendszer üzemeltetéséhez rendelkezésre álló eszközök segítségével”, az elfogadása esetén lényegében a fenti 146–153. pontban kifejtettek megállapításokkal megegyező eredményre vezetne. Ennél fogva ez a javaslat nem teheti kétségesse ezeket a megállapításokat, mivel ésszerűen alátámasztható, hogy az csak arra irányul, hogy pontosabban kifejtse azt, ami már – hallgatólagosan de feltétlenül – kitűnik a „dokumentum” kifejezésnek az 1049/2001 rendeletben és a 2004/258 határozatban szereplő meghatározása jelenlegi szövegéből. Ugégrehajtaásaároőlyanez vonatkozik a Bizottságnak az EKB által hivatkozott zöld könyvére is (lásd a fenti 79. pontot), amelyben a Bizottság azt állapította meg, hogy tisztázni kell az adatbázisban található információk státuszát, és a fent hivatkozott javaslatával megegyező értelmű megoldást javasolt.

- 161 Harmadszor az EKB által hivatkozott, az említett rendelet alapelveinek végrehajtásáról szóló a Bizottsági jelentés – azon kérdést illetően, hogy az adatbázis az 1049/2001 rendelet értelmében vett „dokumentumnak” minősül-e – csupán megismétli azt az álláspontot, amely szerint az adatbázis nem minősül „dokumentumnak”, amennyiben az nem tartalmaz „dokumentumokat”. Ezt az álláspontot a Törvényszék már megvizsgálta és elutasította (lásd a fenti 105–118. pontot).
- 162 Negyedszer az EKB által hivatkozott ombudsmani jelentést (lásd a fenti 79. pontot) illetően arra kell rámutatni, hogy téves az EKB azon állítása, amely szerint az ombudsman kifejezetten elfogadta, hogy a „dokumentum” kifejezésnek az 1049/2001 rendeletben szereplő meghatározása nem foglalja magában az adatbázisokban található adatokat. A kérdéses jelentésben az ombudsman mindössze azt állapítja meg, hogy az adatbázisban található adatok „nem tartoznak egyértelműen [a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférés iránti jog rendelkezéseinek] hatálya alá”. Egyébiránt az ombudsman arra is rámutat, hogy a Dán Királyság és a Svéd Királyság által hivatkozott 1693/2005/PB panasz (lásd a fenti 62. pontot) összefüggésében erről a kérdésről nem kellett döntenie.
- 163 Következésképpen meg kell állapítani, hogy a fenti 159–162. pontban szereplő tényekre nem lehet olyan érvet alapítani, amely a valamely adatbázisban található adatok összességének a 2004/258 határozat 3. cikkének a) pontja értelmében vett dokumentumnak történő minősítése ellen szólna.

– Következtetések

- 164 A fenti megállapítások összességéből kitűnik, hogy a 2004/258 határozat 3. cikkének a) pontjában szereplő „dokumentum” kifejezés meghatározásának szó szerinti értelmezéséből az következik, hogy a valamely adatbázisban található adatok összessége

az e rendelkezés értelmében vett dokumentumnak minősül, és semmilyen gyakorlati megfontolás, továbbá a felek által hivatkozott különböző dokumentumok egyike sem vonja kétségbe ezt a következtetést.

165 Ezenfelül az a következtetés, amely szerint a valamely adatbázisban található adatok összessége a 2004/258 határozat 3. cikkének a) pontja értelmében vett dokumentumnak minősül, összhangban van az EKB dokumentumaihoz való szélesebb hozzáférés biztosításának – az említett határozat (3) preambulumbekkezdésében szereplő – céljával is, amely szerint „[s]zélesebb körű hozzáférést kell biztosítani az EKB dokumentumaihoz”.

166 Az EKB állításával ellentétben (lásd a fenti 66. pontot), a 2004/258 határozat 3. cikke a) pontjának ezen értelmezésével nem ellentétes az a tény, hogy az EK 255. cikk és az 1049/2001 rendelet nem vonatkozik az EKB-ra, és azt „az EKB dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférés különleges szabályainak céljai” sem tiltják. Tény, hogy az említett határozatnak a fenti 165. pontban hivatkozott (3) preambulumbekkezdése említést tesz annak szükségességéről, hogy „védeni kell az EKB-nak és a nemzeti központi bankoknak a [...] függetlenségét, valamint az EKB feladatainak ellátásával kapcsolatos meghatározott ügyek titkosságát”. Mindazonáltal, még ha ez az igény igazolhatja is a EKB dokumentumaihoz való hozzáférés iránti jog alóli kivételek – így különösen az e határozat 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának első, második, harmadik és negyedik francia bekezdésében említett kivételek – elfogadását, az semmiképpen nem hatalmazhat fel ezen határozat 3. cikke a) pontjának olyan értelmezésére, amely ellentétes annak szövegével. Az EKB-nak az EK 255. cikk és az 1049/2001 rendelet alkalmazhatatlanságára vonatkozó érvét illetően rá kell mutatni, hogy egyrészt a fenti 164. pontban levont következtetés a 2004/258 határozat 3. cikkének a) pontjában használt kifejezéseken alapul, és semmilyen hivatkozást nem tartalmaz az EK 255. cikkekre vagy az 1049/2001 rendeletre, másrészt – ettől függetlenül – az említett határozat (2) preambulumbekkezdésében maga az EKB hivatkozott az 1049/2001 rendelettel kapcsolatos együttes nyilatkozatra, amelyben felhívták „az Unió többi intézményeit és szerveit arra, hogy fogadjanak el a nyilvánosságnak a dokumentumokhoz történő hozzáféréséről szóló belső szabályokat, amelyek figyelembe veszik a rendeletben meghatározott alapelveket és korlátozásokat”, és ez alapján megállapította, hogy „[a]z

EKB dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférés szabályait megállapító [...] szabályokat megfelelően módosítani kell”.

- 167 Az a következtetés, amely szerint a valamely adatbázisban található adatok összessége a 2004/258 határozat 3. cikkének a) pontja értelmében vett „dokumentumnak” minősül, önmagában lehetővé teszi annak megállapítását, hogy megtámadott határozat téves jogalkalmazáson alapul, és azt meg kell semmisíteni.
- 168 A megtámadott határozat indokolása ugyanis teljes egészében azon az előfeltételezésen alapul, amely szerint az adatbázisban található adatok összessége nem minősül a 2004/258 határozat 3. cikkének a) pontja értelmében vett dokumentumnak.
- 169 A felperes hozzáférés iránti kérelmét csak ezen előfeltételezés elfogadása esetén lehetne elutasítani azzal az indokkal, hogy az EKB-nak a felperes kérelmében szereplő adatbázisainak „nyomtatott változatai” nem léteztek „önálló dokumentumokként”. Az EKB és a Bizottság helytálló érvelése szerint (lásd a fenti 73. pontot), ezt a – megtámadott határozatban szereplő – megállapítást nem úgy kell értelmezni, hogy az EKB szerint kizárólag a papírhordozón lévő dokumentumok képezik részét a 2004/258 határozat 3. cikke a) pontjában szereplő „dokumentum” kifejezés meghatározásának, hiszen ez nyilvánvalóan ellentmondana e rendelkezés szövegének. Ezt a megállapítást inkább úgy kell értelmezni, hogy az adatok egészen addig nem minősülnek „dokumentumoknak”, amíg azok valamely adatbázisban találhatók, és csak akkor szerzik meg ezt a minőséget, ha azokat az adatbázisból kimásolják annak érdekében, hogy azt egy másik – kinyomtatott vagy kinyomtatható – dokumentumba foglalják.
- 170 Ugyanez az előfeltételezés képezi az alapját az EKB azon állításának is, amely szerint a felperes hozzáférés iránti kérelmének nem lehet eleget tenni egy „egyszerű kimásolással”, hanem az „rendszeresítést” és „további elemzést” tesz szükségessé, amelyek kívül

esnek az EKB dokumentumaihoz való hozzáférésre vonatkozó, a 2004/258 határozattal megteremtett kereteken. Ezt a megállapítást az a tény is megerősíti, hogy a megtámadott határozat indokolásának ezt a részét a „következésképpen” kifejezés vezeti be.

- 171 Nem lehet elfogadni a megtámadott határozat indokolásának ettől eltérő értelmezését. A fenti 145–153. pontban kifejtett megfontolásokból természetesen az következik, hogy az EKB jogosult a valamely adatbázisában található adatokra irányuló hozzáférés iránti kérelem elutasítására, amennyiben az ezen adatbázishoz rendelkezésre álló keresési eszközök elégtelensége vagy nem megfelelő mivolta miatt nem lehetséges a hozzáférés iránti kérelemmel érintett adatokat kimásolni és azokat a kérelmező számára átadni.
- 172 Ugyanezen megállapításokból ugyanakkor az is kitűnik, hogy az EKB a 2004/258 határozat 6. cikkének (2) és (3) bekezdése alapján a hozzáférés iránti kérelem ezen indokból való elutasítását megelőzően nem hivatalos úton tárgyalhat a kérelmezővel. Ebben az összefüggésben az EKB-nak röviden el kell magyaráznia a felperes részére a kérdéses adatbázison belüli különféle keresési lehetőségeket, és adott esetben lehetővé kell tennie számára a kérelmének pontosítását azon adatok meghatározása céljából, amelyek a felperest érdekelhetik, és amelyeket – az ezen adatbázis esetében rendelkezésre álló keresőeszközök segítségével – a kérdéses adatbázisból ki lehet másolni.
- 173 Másrészt, még ha az ilyen egyeztetés után sem lehetséges – a rendelkezésre álló keresőeszközökkel – meghatározni a hozzáférés iránti kérelemmel érintett adatok helyét, az EKB a kérelmet elutasító határozatban köteles röviden megmagyarázni a kérdéses adatbázis műszaki konfigurációjában rejlő azon indokokat, amelyek nem teszik lehetővé azt, hogy az említett kérelemnek eleget tegyen. Meg kell állapítani, hogy a megtámadott határozatban egyáltalán nem szerepel ilyen magyarázat.

- 174 Ebből következően a megtámadott határozatban szereplő azon állítást, amely szerint a felperes hozzáférés iránti kérelmének nem lehet eleget tenni „egyszerű kimásolással”, nem lehet úgy értelmezni, hogy a kérelemmel érintett adatokat az szóban forgó adatbázisokból nem lehetett kimásolni az erre a célra rendelkezésre álló keresőeszközökkel végzett szokásos keresés alapján.
- 175 Végül az EKB-nak a megtámadott határozatban szereplő azon állítását illetően, amely szerint „[e]z az eljárás [azaz az adatok rendszerezése és további elemzése] jelentős munkateherrel jár”, rá kell mutatni arra, hogy az nem a felperes hozzáférés iránti kérelme elutasítása önálló indokának, hanem egy egyszerű közbevetett megjegyzésnek minősül, amely nem áll közvetlen kapcsolatban az említett elutasítással.
- 176 Ez annál is inkább így van, mivel – ahogyan az a fenti 121–124. pontból és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatból kitűnik – önmagában az arra való hivatkozás, hogy a 2004/258 határozaton alapuló dokumentumhoz való hozzáférés iránti kérelem teljesítése „jelentős munkaterhet” tesz szükségessé, nyilvánvalóan nem elegendő ezen elutasítás indokolásaként.
- 177 Ugyanezen megfontolások szerint az ilyen elutasítás, amely kivételes esetben alkalmazandó, azzal jár, hogy az érintett intézmény köteles bizonyítékot szolgáltatni a szükségessé váló munka terjedelmére vonatkozóan – amit ez az intézmény a megtámadott határozatban egyáltalán nem tett meg –, és azt a 2004/258 határozat 6. cikkének (3) bekezdése szerint meg kell előznie a „méltányos megoldás” megtalálására irányuló erőfeszítésnek, ami nem történt meg a jelen esetben.
- 178 Ebből következik, hogy a felperes hozzáférés iránti kérelmének elutasítása inkább azon az állásponton alapul, amely szerint az adatbázisban található adatok rendszerezése és további elemzése nem tartozik a 2004/258 határozat határozat hatálya alá, ez az álláspont pedig azon az előfeltételezésen alapul, amely szerint az említett adatok,

amennyiben azok valamely adatbázisban találhatóak, nem minősülnek az említett határozat értelmében vett dokumentumnak. Márpedig ez a előfeltételezés ellentétes a fenti 164. pontban levont következtetéssel, ezért a megtámadott határozat téves jogalkalmazást tartalmaz.

- 179 Azon kérdést illetően, hogy az adatbázis „mint olyan” a 2004/258 határozat 3. cikkének a) pontja értelmében vett dokumentumnak minősül-e, arra kell emlékeztetni, hogy egyrészt a felperes hozzáférés iránti kérelme bizonyos mértékben kétértelmű volt, mivel az az adatbázis tartalmát, vagyis az adatokat, nem különböztette meg világosan maguktól az adatbázisoktól (lásd a fenti 96–99. pontot). Egyáltalán nem biztos tehát, hogy a felperes – ahogyan azt a Bizottság állítja – az adatbázisokat „mint olyanokat” kívánta megszerezni. Mindenesetre a felperesnek mind a válaszban szereplő azon állításából, amely szerint a hozzáférés iránti kérelem a „nyers adatokra” vonatkozott, mind a tárgyaláson előterjesztett szóbeli magyarázataiból (lásd a fenti 98., illetőleg 99. pontot) az tűnik ki, hogy még ha feltételezzük is, hogy a hozzáférés iránti kérelmének nem az volt az egyetlen célja, hogy hozzáférjen az EKB adatbázisában található adatokhoz, annak bizonyosan az volt az egyik vagy talán az elsődleges célja.
- 180 Másrészt emlékeztetni kell arra, hogy a hozzáférés iránti kérelmében a felperes nyilvánvalóan abból az előfeltételezésből indult ki, hogy az EKB-nak léteznek olyan különleges adatbázisai, amelyeket a jelentések szövegének alátámasztására szántak. Az EKB csak a Törvényszék előtt bizonyította, a felperes által egyáltalán nem vitatott magyarázatok útján, hogy ez az előfeltételezés téves (lásd a fenti 32–34. pontot).
- 181 Az EKB kiegészítő magyarázatait, bár azok alapján egyáltalán nem lehet arra a megállapításra jutni, hogy a felperesnek a megtámadott határozat megsemmisítéséhez nem fűződött érdeke (lásd a fenti 35. pontot), figyelembe kell venni annak meghatározása során, hogy milyen döntést lehet hozni a felperes hozzáférés iránti kérelme alapján.

182 Ugyanis, függetlenül attól, hogy a felperes pontosan milyen szavakat használt a hozzáférés iránti kérelemben, az EKB további magyarázatai alapján egyértelmű, hogy nem létezett semmilyen adatbázis, amelyre „mint olyanra” ez a kérelem irányulhatott. Az említett magyarázatokból inkább az tűnik ki, hogy a felperest érdeklő adatokat az EKB számos olyan adatbázisa tartalmazta, amelyek a felperes számára semmilyen jelentőséggel nem bíró adatokat is tartalmaztak. Ebben a tekintetben rá kell mutatni, hogy a felperes a válaszában kifejtette, hogy számára kizárólag az EKB-nál ténylegesen szolgálatba lépett személyek adatainak van jelentősége, kizárva abból a fel nem vett pályázókra vonatkozó bármilyen információt.

183 A fenti megállapítások egészéből kitűnik, hogy a jelen ügy keretében egyáltalán nincs szükség annak meghatározására, hogy az EKB valamely adatbázisa „mint olyan” a 2004/258 határozat alapján előterjesztett hozzáférés iránti kérelem tárgyát képezheti-e. Mivel az EKB-nak nem létezik olyan egységes adatbázisa, amelyhez „mint olyanhoz” a felperes a kérelme alapján hozzáférhetne, az a megállapítás, amely szerint a valamely adatbázisban található adatok összessége az említett határozat 3. cikkének a) pontja értelmében vett adatbázisnak minősül, elegendő ahhoz, hogy a hozzáférés iránti kérelme megválaszolásaként a felperes számára lehetővé tegye, – ha nem áll fenn a hozzáférés iránti jog alóli, az ugyanezen határozat 4. cikkében előírt egyik kivétel esete – hogy hozzáférjen az öt érdeklő pontos adatokhoz, és a fenti a 146–153. pontban kifejtett feltételek mellett, használhassa a EKB különböző – ezen adatokat tartalmazó – adatbázisainál rendelkezésre álló eszközöket. Így különösen az említett eszközöket illetően a felperes számára lehetővé válhat azok használata abban az értelemben, hogy a felperes kérheti, hogy az EKB az általa meghatározott szempontok alapján keresést végezzen az adatbázisaiban, és közölje vele a keresés eredményeit (lásd a fenti 150. pontot).

184 Következésképpen, anélkül hogy szükség volna a felperes által a megsemmisítés iránti keresetének alátámasztására előterjesztett többi jogalap vizsgálatára, helyt kell adni a második jogalaphoz, és meg kell semmisíteni a megtámadott határozatot.

3. A kártérítés iránti kérelemről

A felek érvei

- 185 A felperes úgy érvel, hogy az a tény, hogy az EKB megtagadta tőle hozzáférés iránti kérelemmel érintett adatbázishoz való hozzáférést, késlelteti a doktori értekezése befejezését, amelyet 2011. február 1-je előtt kell megvédenie. Ezenkívül a felperes vitatja az EKB azon érvelését is, amely szerint a kártérítési kérelem elfogadhatatlan.
- 186 Az EKB azt állítja, hogy a kártérítési kérelem nem felel meg a Bíróság alapokmánya 21. cikke és az eljárási szabályzat 44. cikke 1. §-a c) pontja követelményeinek, és azt elfogadhatatlannak kell nyilvánítani. A keresetlevél egyáltalán nem tesz említést az EKB állítólagos vétkes magatartása és a felperes által elszenvedett kár közötti okozati összefüggésről. Ezenfelül ezt az állítást semmilyen bizonyíték nem támasztja alá, és a felperes arra az állításra szorítkozik, hogy a megtámadott határozat megakadályozza a doktori értekezésének elkészítését.
- 187 Az EKB mindezt azzal egészíti ki, hogy a felperes által előterjesztett, hozzáférés iránti több más kérelmet kedvezően bírált el. A felperesnek tehát elegendő tény állt a rendelkezésére az értekezése elkészítéséhez, ennél fogva nem lehet arról szó, hogy a felperes kérelmeit következetesen elutasították. Másrészt a felperes nem fejtette ki, hogy a szóban forgó adatbázishoz való hozzáférés lehetetlensége hogyan akadályozta meg a doktori értekezése elkészítésének folytatásában.

A Törvényszék álláspontja

- 188 Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy a jogvita tényállására alkalmazandó EK 288. cikk második bekezdése szerint – amely tényállás a Lisszaboni Szerződés 2009. december 1-jei hatálybalépése előtt következett be – „szerződésen kívüli felelősség esetén az Európai Közösség a tagállamok jogában közös általános elveknek megfelelően megtéríti az intézményei vagy alkalmazottai által feladataik teljesítése során okozott károkat”. E cikk harmadik bekezdése szerint a második bekezdést azonos feltételek mellett alkalmazni kell az EKB vagy alkalmazottai által feladataik teljesítése során okozott kárra. Így annak ellenére, hogy az EK 107. cikk (2) bekezdése szerint az EKB jogi személy, az EK 288. cikk második és harmadik bekezdése azt írja elő, hogy az EKB által okozott károkat a Közösségnek (és a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése után az Európai Uniónak, amely az EUSZ 1. cikk harmadik bekezdésének harmadik mondata szerint a Közösség helyébe lép, és annak jogutódja) kell megtérítenie (a Törvényszék T-295/05. sz., Document Security Systems kontra EKB ügyben 2007. szeptember 5-én hozott végzésének [EBHT 2007., II-2835. o.] 76. pontja).
- 189 Az állandó ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy a Közösségnek az EK 288. cikk második bekezdése értelmében a szervei jogellenes magatartása esetén fennálló szerződésen kívüli felelősségéhez több feltétel együttes teljesülése szükséges, nevezetesen az intézményekkel szemben kifogásolt magatartás jogellenessége, a kár valós jellege, valamint az állítólagos magatartás és a hivatkozott kár közötti okozati összefüggés fennállása (lásd a Törvényszék T-3/00. és T-337/04. sz., Pitsiorlas kontra Tanács és EKB egyesített ügyekben 2007. november 27-én hozott ítéletének [EBHT 2007., II-4779. o.] 290. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 190 Az első feltétellel kapcsolatban az ítélkezési gyakorlat olyan jogszabály kellően súlyos megsértését követeli meg, amely jogot állapít meg a magánszemélyek javára (a Bíróság C-352/98. P. sz., Bergaderm és Goupil kontra Bizottság ügyben 2000. július 4-én hozott ítéletének [EBHT 2000., I-5291. o.] 42. pontja). A döntő kritérium, amely

lehetővé teszi annak megállapítását, hogy a jogszabály kellően súlyos megsértésének követelménye teljesül, az érintett intézmény mérlegelési jogköre esetében előírt korlátok nyilvánvaló és súlyos megsértése. Ha ez az intézmény csak igen csekély vagy semmilyen mérlegelési jogkörrel nem rendelkezik, a közösségi jog egyszerű megsértése elegendő a kellően súlyos jogsértés fennállásának megállapításához (lásd a fenti 189. pontban hivatkozott Pitsiorlas kontra Tanács és EKB egyesített ügyekben hozott ítélet 291. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

- 191 Ami az okozati összefüggéssel kapcsolatos feltételt illeti, az Unió kizárólag azokért a károkért tehető felelőssé, amelyek kellő közvetlenséggel visszavezethetők az érintett intézmény jogellenes magatartására (a Bíróság 64/76. és 113/76., 167/78. és 239/78., 27/79., 28/79. és 45/79. sz., Dumortier Frères és társai kontra Tanács egyesített ügyekben 1979. október 4-én hozott ítéletének [EBHT 1979., 3091. o.] 21. pontja, valamint az Elsőfokú Bíróság T-333/01. sz., Meyer kontra Bizottság ügyben 2003. február 13-án hozott ítéletének [EBHT 2003., II-117. o.] 32. pontja). Ezzel szemben a Közösség nem köteles orvosolni minden, a közösségi szervek magatartására – akár csak távolról is – visszavezethető hátrányos következményt (ezzel kapcsolatban lásd a fent hivatkozott Dumortier Frères és társai kontra Tanács egyesített ügyekben hozott ítélet 21. pontját).
- 192 A kár tekintetében ki kell emelni, hogy annak valósnak és bizonyosnak, valamint meghatározhatónak kell lennie. A pusztán feltételezett és meg nem határozott kár azonban nem teremt jogot a kártérítésre. A felperesnek kell bizonyítékokat szolgáltatnia a közösségi bíróság számára, hogy az a kárának létezését és nagyságát megállapíthassa (lásd a fenti 189. pontban hivatkozott Pitsiorlas kontra Tanács és EKB egyesített ügyekben hozott ítélet 293. és 294. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 193 Végül emlékeztetni kell rá, hogy ha egyetlen feltétel nem teljesül, a keresetet teljes egészében el kell utasítani, anélkül hogy a többi feltétel teljesülésének vizsgálatára szükség lenne (a Bíróság C-146/91. sz., KYDEP kontra Tanács és Bizottság ügyben 1994. szeptember 15-én hozott ítéletének [EBHT 1994., I-4199. o.] 19. és 81. pontja, valamint a Törvényszék T-170/00. sz., Förde-Reederei kontra Tanács és Bizottság ügyben 2002. február 20-án hozott ítéletének [EBHT 2002., II-515. o.] 37. pontja).
- 194 Végül az eljárási szabályzat 44. cikke 1. §-ának c) pontja szerint a keresetlevélnek tartalmaznia kell a jogvita tárgyát és a felhozott jogalapok rövid ismertetését. A valamely

közösségi intézmény által okozott károk megtérítése iránti keresetnek e követelmények teljesítéséhez többek között tartalmaznia kell azokat a tényeket, amelyek alapján meghatározható a felperes által elszenvedett állítólagos kár, valamint e kár jellege és mértéke (a Bíróság C-327/97. P. sz., Apostolidis és társai kontra Bizottság ügyben 1999. október 5-én hozott ítéletének [EBHT 1999., I-6709. o.] 37. pontja).

- ¹⁹⁵ A jelen esetben a felperes a kártérítési kérelmének alátámasztására azt állítja, hogy a doktori értekezésének befejezését késlelteti az a tény, hogy az EKB megtagadta tőle a hozzáférés iránti kérelemben szereplő adatbázisokhoz való hozzáférést, ráadásul ez a tény még az értekezés befejezése esetén is hátrányosan befolyásolja annak tudományos minőségét.
- ¹⁹⁶ Meg kell tehát állapítani, hogy a kártérítési kérelmével a felperes lényegében a megtámadott határozat elfogadásából eredő állítólagos nem vagyoni kárának megtérítését igényli, és a keresetlevelében a jogilag megkövetelt módon azonosította ezen károk jellegét és mértékét. Ebből az következik, hogy az EKB állításával ellentétben ez a kérelem elfogadható.
- ¹⁹⁷ Mindazonáltal az ügy érdemét illetően a kérelem idő előtti, és azt emiatt el kell utasítani (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-478/93. sz., Wafer Zoo kontra Bizottság ügyben 1995. május 18-án hozott ítéletének [EBHT 1999., II-1479. o.] 49. és 50. pontját és a T-300/97. sz., Latino kontra Bizottság ügyben 1999. december 15-én hozott ítéletének [EBHT-KSZ 1999., I-A-259. o. és II-1263. o.] 95. és 101. pontját. A felperes ugyanis a tárgyaláson – a Törvényszék kérdésére adott válaszában – úgy nyilatkozott, hogy a doktori értekezése védésének időpontját elhalasztották, és azt 2012 szeptemberére tűzték ki. A felperes ehhez azt is hozzáfűzte, hogy ez a késedelem nem csupán azon információk hiányának volt köszönhető, amelyeket megkaphatott volna, hanem egyéb tényezőknek is. Ezek a nyilatkozatok a tárgyalási jegyzőkönyvben rögzítésre kerültek.

198 Ennélfogva a megtámadott határozatot meg kell semmisíteni (lásd a fenti 184. pontot), és az EKB köteles újból megvizsgálni a felperes hozzáférés iránti kérelmét. Nem lehet eleve kizárni, hogy ezen újbóli vizsgálatot követően az EKB a felperes számára az adatbázisaiban található adatokhoz hozzáférést biztosít, méghozzá megfelelő időben, hogy lehetővé tegye ezen értekezés 2012. szeptemberi védését. Azt sem lehet kizárni, hogy valamely jogszerű indok alapján, egészben vagy részben, megtagadja a felperestől ezt a hozzáférést. Ebből következően a Törvényszéknek jelenleg nem áll módjában megvizsgálni azt, hogy érheti-e kár a felperest amiatt, hogy a megtámadott határozatban elutasították a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelmét, és azt sem, hogy ezt a feltételezett kárt az EKB jogellenes magatartásának kell-e tulajdonítani.

199 Ebből következően a kártérítési kérelmet el kell utasítani.

A költségekről

200 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel az EKB kérelmei alapvető része tekintetében pervesztes lett, a felperes ilyen irányú kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

201 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 4. §-ával összhangban a Dán Királyság, a Finn Köztársaság, a Svéd Királyság és a Bizottság maguk viselik saját költségeiket.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (harmadik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) A Törvényszék az Európai Központi Bank (EKB) Igazgatóságának – a Julien Dufourral az EKB elnökének 2009. szeptember 2-i levelével közölt – határozatát megsemmisíti.**
- 2) A Törvényszék a keresetet az ezt meghaladó részében elutasítja.**
- 3) Az EKB a saját költségein kívül köteles viselni a felperes részéről felmerült költségeket.**
- 4) A Dán Királyság, a Finn Köztársaság, a Svéd Királyság és az Európai Bizottság maguk viselik saját költségeiket.**

Czúcz

Labucka

Gratsias

Kihirdetve Luxembourgban, a 2011. október 26-i nyilvános ülésen.

Aláírások

Tartalomjegyzék

Jogi háttér	II - 7739
A jogvita előzményei	II - 7748
Eljárás és a felek kérelmei	II - 7750
A megsemmisítés iránti kérelemről	II - 7752
1. Az elfogadhatóságról	II - 7752
A felek érvei	II - 7752
A Törvényszék álláspontja	II - 7755
2. Az ügy érdeméről	II - 7758
A megtámadott határozat indokolásáról	II - 7759
A felek érvei	II - 7759
A Törvényszék álláspontja	II - 7759
A második jogalapról, amely azon a téves jogalkalmazásra alapul, hogy EKB a megtámadott határozatban alaptalanul tekintette úgy, hogy az adatbázisok nem minősülnek az említett határozat 3. cikkének a) pontja értelmében vett dokumentumoknak	II - 7762
A felek érvei	II - 7762
A Törvényszék álláspontja	II - 7770
– Az adatbázis fogalma	II - 7770
– A 2004/258 határozat 3. cikkének a) pontjában szereplő „dokumentum” kifejezés meghatározásának elemzése	II - 7772
– A felperes hozzáférés iránti kérelmének tárgya	II - 7774

– A valamely adatbázisban található adatok összességének a 2004/258 határozat 3. cikkének a) pontja értelmében vett dokumentumnak tör- ténő minősítése	II - 7776
– A valamely intézmény adatbázisához való hozzáférési joggal kapcso- latos állítólagos nehézségek	II - 7781
– Az 1049/2001 rendelet előkészítő munkálataira és a felek által hivat- kozott többi dokumentumra alapított érvek	II - 7792
– Következtetések	II - 7793
3. A kártérítés iránti kérelemről	II - 7800
A felek érvei	II - 7800
A Törvényszék álláspontja	II - 7801
A költségekről	II - 7804